GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.
Biuro Redakcyi i Administracyi ul. Wałowa nr. 29.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*: otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 ct. kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Listy należy frankować. Reklamacye owarte wolne są od opłaty.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu zamianowała kontrolora Emila Janowskiego zarządcą, asystenta Teofila Ukraińskiego kontrolorem przy c. k. magazynie tytoniu i stempli we Lwowie, a oficyała cłowego Józefa Rolnego. wyższym oficyałem przy c. k. głównym urzędzie cłowym we Lwowie.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 20 maja.

Przemówienie Najjaśniejszego Pana podczas przyjmowania delegacyi austryackiej Rady państwa, sprawiło jak nas o tem jeszcze wczoraj zapewnił telegram wiedeński, jaknajlepsze wrażenie a prasa cała powitała je radośnie jako znamię pokojowe sytuacyi, jako pożądaną i szczęśliwą wróżbę, że mimo wszelkich niepokojących objawów i zapowiedzi, stosunki polityczne Europy nie zostaną zakłócone żadną katastrofą. Ze słów Monarchy przebija ton spokoju i pewności, który zdolny jest przejąć otuchą zaniepokojone umysły, tłumione w ostatnich kilku tygodniach jakby zmorą, niebezpiecznym obrotem wypadków na wschodzie i wypływającą ztąd obawą ważnych kolizyj. Najj Pan podniósł cechę stanowczo pokojową akcyi sprzymierzonych mocarstw na wschodzie, wskazał na nowe wzmocnienie węzłów przyjaźnych, jakie wobec tych wypadków nastąpiło między monarchią a obu sąsiedniemi mocarstwami, Rossyą i cesarstwem niemieckiem. Wyrażając silną nadzieję, że to przymierze potężne i szczere, po parte usiłowaniami reszty mocarstw europejskich, zapewni i nadal Europie błogosławieństwa pokoju, Najj. Pan usunął stanowczo trwożne przewidywania, wywołane ostatniemi wypadkami, a podsycane ustawicznie przez tak uporczywie rozsiewane pogłoski allarmujące. Słowa Jego Ces. Mości rzucają niemniej pokojowe światło na sam charakter dyplomatycznej akcyi wobec cesarstwa ottomańskiego — Monarcha bowiem wyraźnie mówi o usiłowaniu mocarstw popierania Porty w trwałej pacyfikacyi prowincyj powstańczych, przez co upadają wszystkie owe tak skwapliwie podnoszone i tak łatwowiernie przyjmowane przypuszczenia o zbrojnej interwencyi, o wojskowej okupacyi prowincyj tureckich przez Austryę itp. Mowa Najjaśn. Pana ma nadzwyczaj wysoką doniosłość i będzie wszędzie powitana z radością i otuchą; nietylko dla monarchii austryackiej jest ona pełna pierwszorzędnego znaczenia, albowiem jest to pierwszy publiczny głos o kwestyi wschodniej, płynący z najwyższego miejsca, pierwszy autentyczny komentarz, dany przez Monarchę państwa, które w kwestyi wschodniej bliżej i bezpośredniej niż inne państwa jest interesowane, i którego polityka zewnętrzna pierwsza podjęła czynną inicyatywę w dążnościach ku uspokojeniu burzy w chrześcijańskich prowincyach Wys. Porty. Nietylko ludy monarchii austryacko-węgierskiej, ale wszystkie ludy europejskie z wdzięcznością usłyszą te słowa Monarchy, które niosąc tak upragnioną wróżbę pokoju, przejmą otuchą wszystkie zaniepokojone umysły.

W obec mowy Najj. Pana w tak stanowczo pokojowym duchu, bledną wszystkie te wojenne widma, któremi sensacyjna prasa nie przestaje jeszcze straszyć swych czytelników. Tradycyjnym swym zwyczajem dzienniki wysilają się na to, aby wyszukiwać, lub skoro znaleźć nie można, zmyślać najrozmaitsze komplikacye i trudności, które niby zagrażają w przyszłości albo nawet już krzyżują akcyę mocarstw sprzymierzonych w sprawie wschodniej. Obecnie zajmuje się prasa stanowiskiem Anglii w tej kwestyi, które uważa za dwuznaczne i z intencyami berlińskich uchwał niezgodne. Według tego pessymizmu dziennikarskiego, Anglia nie chce iść ręka w rękę z państwami innemi, nie zgadza się na ich uchwały, nie podziela ich zamiarów, odrzuca ich plany i odmawia im wręcz swego udziału. Zkąd pewność tego, gdzie uprawnienie do podobnych wniosków? Oto Anglia dotąd jeszcze nie dała odpowiedzi na zakomunikowany jej berlińskiemu posłowi memoryał mocarstw północnych, podczas gdy Francya i Włochy pospieszyły natychmiast z officyalnem oświadczeniem swej zgody. Istotnie Anglia nie dotąd nie odpowiedziała, a przynajmniej nie mieliśmy żadnej wiadomości o jej odpowiedzi — ale czyż to uprawnia do pewnego wniosku, że odrzuci stanowczo zaproszenie mocarstw, reprezentowanych na zjeździe berlińskim, lub nawet wprost opierać się będzie uchwałom tam powziętym? Przypuściwszy bowiem nawet, że Anglia nie przystąpi solidarnie i bezwględnie do uchwał berlińskich, tak jak swego czasu tylko z zastrzeżeniami przystąpiła do noty hr. Andrassego, to czyż z takiego ociągania się, z takiej rezerwy, której powody bardziej leżą w tradycyjnej polityce angielskiej niżli w nieufności lub innych ważnych interesach separatystycznych, wypływa rzeczywiste niebezpieczeństwo dla akcyi, inaugurowanej w Berlinie? Trzy możliwości nasuwają się tutaj: interwencya dyplomatyczna z Anglią, bez Anglii i wbrew Anglii. Otóż pierwszy wypadek nie jest wcale jeszcze wykluczony ani nawet podany w istotną wątpliwość dotychczasowym brakiem odpowiedzi — a gdyby nawet tak było, to nastąpiłaby druga tylko możliwość, to jest interwencya bez Anglii, w której nic nie ma zatrważającego. O trzeciej możliwości, którą rozbierają wcale niepotrzebnie dzienniki, o interwencyi wbrew Anglii, nie ma mowy, z wszystkiego bowiem, co wiemy o naturze uchwał berlińskich, wypływa, że program wschodni mocarstw północnych nie wstąpił wcale na pole, na którem by już poczynały się krzyżować specyalne interesa państw europejskich. Rezerwę Anglii możnaby jeszcze i przypuścić i wytłumaczyć — ale czy zdołają wyjaśnić wspomnione tu dzienniki powody stanowczego, otwartego oporu Anglii już dzisiaj, o tem wątpić się godzi. Zresztą czy to już tak dużo ubiegło czasu, jak posłowi angielskiemu zakomunikowany został memoryał ks Gorczakowa, aby z zwłoki w odpowiedzi wnosić można o stanowisku przeciwnem Wielkiej Brytanii?

Do rzędu takich samych, sztucznie stworzonych komplikacyj, należy także owa, wcale dziś zbyteczna jeszcze kwestya postanowień traktatu paryskiego, co do pojawiania się obcych statków wojennych na wodach tureckich. Biorąc assumpt z wysłania statków wojennych austryackich, angielskich, niemieckich, francuskich i włoskich do Saloniki, zadają sobie dzienniki pytanie, co będzie wtenczas, gdy okaże się potrzeba, aby europejskie statki wojenne udały się także w cieśninę Dardanelską i na Bosfor? W dodatkowym artykule traktatu paryskiego w t. z. *Convention des détroits* znajduje się zastrzeżenie, że na zawsze wzbronionem jest statkom wojennym obcych państw wpływać w cieśninę Dardanelską i Bosforską, i że dopóki te państwa żyją w pokoju z Turcyą, żaden ich statek wojenny nie śmie się pojawić na tych wodach. Ależ flotylle europejskie nie udały się do Stambułu, ale do Saloniki, tam, dokąd płynąć nie wzbrania im żaden traktat, a nic nie wiemy dotąd o wysłaniu statków wojennych do Stambułu. Pocóż tedy wywoływać ów artykuł traktatu paryskiego i robić zeń groźbę niebezpiecznej kollizyi? Oto dla tego, że zdaniem sensacyjnej prasy, w Stambule tak samo kipi, jak w Salonice, dla tego, że i tam agitacye *softów* przygotowują wybuch fanatyzmu, że i tam przyjść może do zajść krwawych i do rzucenia się na cudzoziemców i Chrześcijan, którym statki europejskie w pomoc przyjść będą musiały. Jest to tylko zręczne wyzyskanie pozawczorajszych allarmujących wiadomości z Stambułu, ale że te wiadomości dziś już okazały się albo zupełnie fałszywemi albo przynajmniej bardzo przesadzonemi, więc cały ten dowcip *à propos* traktatu paryskiego traci racyę bytu. *A. A. Ztg.* podała bardzo trafne i wcale przekonywające opisanie najnowszych zajść w Stambule, i wykazała, że wszystkie obawy fanatyzmu i krwawych scen są śmieszne. Wczorajszy telegram londyński przyniósł nam potwierdzenie tych zapatrywań, i to potwierdzenie bardzo poważne i wiarygodne, bo z ust Derbyego, który w parlamencie angielskim zapewnił, że w Stambule wcale nie grożą fanatyczne wybuchy, i że przeciwnie rozdrażnione dawniej umysły coraz bardziej uspakajają się w państwie Ottomańskiem. Wolimy wierzyć Derbyemu, niż allarmistom dziennikarskim. Strach ma wielkie oczy i — bardzo wymowne pióro, jak

---

SPRAWA
o sér parmezański.

II.

Bona siedziała w swoim gabinecie, a naprzeciw niej stał Gian-Lorenzo Pappacoda, powiernik jej najskrytszych myśli. Chytry Włoch, z ojca i dziada w służbie Sforców, znający tajemnice domu, pomagał królowej w administracyi ogromnych majątków i prowadził rachunki.

— Tegoroczne dochody z wołyńskich i podolskich dóbr — mówiła do niego królowa — poświęcę na budowę zamków; władza królewska musi się opierać o mury, a nie o dziurawe płoty.. Siłą i pieniądzmi potrafię w końcu przemódz szlachtę...

— Daj Boże, żeby tak było — odpowiedział Pappacoda — mojem jednak zdaniem wydatek to bezowocny; lepiej zbierać złoto i wywieźć do Neapolu — tam bezpieczniejsze.. Najjaśniejszej Pani tutaj nic się nie wiedzie...

— Że mi się nie wiedzie, to pewna! Po tylu latach pracy nie doszłam ani do jednego z mych marzeń, nie wzmocniłam królewskiej potęgi, nie zawarłam z Turkiem przymierza, nie ożeniłam syna z francuzką księżniczką. Da jednak Bóg i dla nas porę. Wiele jest dróg, podług przysłowia, do Rzymu; jeżeli mi jednę zamkną, drugą dojść potrafię... Przedewszystkiem muszę dbać o to, żeby syn mój mógł potężniejszą niż jego ojciec władać dłonią.

Włoch zamilkł wiedząc, że naleganiem nigdy się nie przekonywa. Po chwili odezwał się:

— Obawiam się, żeby z powodu Marsupina nie powstały jakie zawikłania w baryjskiej sprawie. Zły to człowiek i mściwy, a ma posłuch na wiedeńskim dworze.

— Żebym miała pół Baru utracić, to go ztąd wydalić muszę... To gorsza jednak, że choć jego nie będzie, powód mej zgryzoty, Elżbieta, zostanie zawsze...

— I ten powód możnaby usunąć — powiedział Papacoda z cicha, biorąc jakieś pismo do ręki, jakgdyby zaraz chciał o czem innem mówić.

Bona mu bystro popatrzyła w oczy, ale nic nie odpowiedziała... Papacoda wrócił do rachunków i do spodziewanych dochodów. Słowa jego jednak, że „powód ten możnaby usunąć“, padły na grunt urodzajny i łatwy znalazły przystęp do duszy królowej. Do życia ludzkiego bardzo mało przywiązywała wagi i była przyzwyczajoną do myśli, że do ważnych celów dojść tylko można bezwzględnością. Elżbiety nienawidziła i pałała ku niej prawdziwie włoskim gniewem, uważała ją za główną przeszkodę przyszłej potęgi Augusta, za niezdolną do pozostawienia po sobie potomstwa, gdyż cierpiała na wielką chorobę, zresztą czuła do niej wstręt nieprzezwyciężony, który nie szuka rozumnych przyczyn. Nie byłaby się też ani na chwilę zawahała zgładzić ją potajemnie, bo przecież była córką Jana Galeazza, ale ile razy o tem myślała, przychodziły jej na pamięć słowa nekromanta w Puzzuoli: „Obrażaj ludzi tylko wtenczas, jeżeli się nie potrzebujesz obawiać ich zemsty...“ Ojciec Elżbiety, potężny jej stryj Karol V, mogli odebrać księztwo baryjskie... To ją wstrzymywało... Często otwierała ukrytą szafkę w murze, w której było mnóstwo różnorodnych ziół i leków, a pomiędzy innemi i flaszeczka z wymalowanym wężem..

Podobne myśli wracały coraz częściej i zajmowały jej żywą, chciwą czynu wyobraźnię. Zręczna mniszka Maryna z oczu umiała wyczytać myśli swej pani — domyśliła się o co chodzi. Pewnego też dnia przyszła do królowej z wiadomością, że za Wisłą jest baba znająca się na ziołach i czarach, że onaby może dobrą radę dać tu potrafiła.

— Każ ją do mnie przywołać, odpowiedziała królowa, ale się zastanowiła chcąc poprzednio różnych wróżb zapytać o radę.

Do jednej z komnat Bony nikt prócz mniszki Maryny i zaufanej służącej nie miał przystępu. Była to smutna izdebka, podobna raczej do składu starych rzeczy aniżeli do pokoju królowej. Duży stół czarnem przykryty suknem, porozrzucane księgi i narzędzia astrologiczne, zioła a przedewszystkiem mała kuchenka z miedzianemi tygielkami oryginalną nadawały jej cechę. Wewnątrz na drzwiach było kredą napisane:

Przestroga nigdy nie zawadzi,
Kiedy co ku dobremu radzi.

Wieczorem udała się królowa z mniszką Maryną do tej komnaty, a stanąwszy z nią w oknie, długo patrzyła w gwiaździste niebo.

— Widzisz tę małą gwiazdę na wschodzie — mówiła królowa do Maryny — aspekt Elżbiety nieszczęśliwy; na zgubę przeznaczona, ona nikomu szczęścia przynieść nie potrafi, bo sama w najgorszej zrodzona konstellacyi. Zgubić ją, znaczy dopomódz przeznaczeniu.

— Rzeczywiście — odpowiedziała mniszka — gwiazda drży, blednie, zachodzi za chmurę, jakby się wstydziła wzroku Opatrzności...

Bona patrzyła jeszcze chwilę w niebo, poczem kazała mniszce zamknąć okiennice i rozpalić ogień na kominku z suszonych korzeni paproci.

— Nalej wody do połowy tygla — rozkazała królowa, poczem wrzuciła do wody garść suszonej macierzanki i wstawiła naczynie do ognia.

Obydwie kobiety z wielką uwagą przypatrywały się gotującemu się odwarowi...

— Listki na dół spadają — zauważyła po chwili królowa z radością — plany mi się udadzą, pamiętaj przywołać ową kobietę z za Wisły...

Królowa z pogodną twarzą udała się do swej sypialni, ufna, że zdoła przeprowadzić wszystkie swe zamysły. Po kilku dniach znów się wieczorem znalazła w tajemniczym pokoju, ale tym razem w towarzystwie starej kobiety w mieszczańskiem ubra

o tem świadczą niektóre wielkie dzienniki, osobliwie berlińskie. Ale strach ten jest także zaraźliwy, i o tem prasa powinna pamiętać przynajmniej przez wzgląd na opłakany stan giełd, które nie mogą dotąd wyjść z paniki.

DELEGACYE

Komissya budżetowa delegacyi austryackiej odbyła d. 17 b. m. dwa posiedzenia. Na porannem rozpoczęła obrady nad extraordynaryum budżetu wojskowego, które załatwiła aż do pozycyi 9. Bez zmiany, w myśl przedłożenia rządowego wstawiono następujące pozycye: na sprawienie materyału dla telegrafów polnych (druga rata) 40.000 zł., na działa wielkiego kalibru dla Poli 120,000 zł., na sprawienie namiotów obozowych 25,000 zł., na sprawienie środków naukowych dla szkół kadeckich 14,000 zł., na rekonstrukcyę wodociągów w twierdzy Essegg 12,000 zł., na wybudowanie składu żywności pod Bruck n. L. 48,000 zł., na założenie wodociągów w szkole realnej w St. Pölten 7000 zł., Odrzucono zaś następujące pozycye: Na uzbrojenie fortu Igmond pod Komornem 100,000 zł.. na uzbrojenie konnicy narzędziami potrzebnemi do burzenia mostów 10,000 zł., na wybudowanie magazynów dynamitu w Budapeszcie i Pradze 29,000 zł., na wybudowanie drogi żelaznej w obrębie arsenału w Wiedniu 44,500 zł., nareszcie na dalszą budowę fortyfikacyj pod Krakowem. Kwotę 1,021.800 zł. preliminowaną przez rząd na sprawienie karabinów odtylcowych dla inżynieryi wojskowej i dla pionierów, zredukowała komissya do 692 000 zł. Nad kwotą 8,500.000 zł. preliminowaną przez rząd jako drugą ratę na sprawienie dział według systemu Uchatiusa, wszczęła się ożywiona rozprawa. Sprawozdawca komissyi p. Demel proponował przyjęcie tej pozycyi w żądanej wysokości ale domagał się zarazem, ażeby suma ta była pokrytą z „funduszu podoficerów“, którym zawiaduje, jak wiadomo, państwowe ministeryum wojny, a który powstał dawniej z opłat za uwolnienie się od służby wojskowej. Przeciw temu wnioskowi przemawiał państwowy minister skarbu br. Holzgethan i br. Winterstein. Komissya odrzuciła wniosek wstawiając na sprawienie dział Uchatiusa kwotę przez rząd preliminowaną. Przy tej sposobności zapytał p. Giskra, czy prawdziwą jest pogłoska. że kaliber nowych dział okazał się za małym i że zachodzi potrzeba zmiany, co pociągnęłoby za sobą nowe przetopienie dział? Fmporucznik Benedek odpowiedział, że nie było nigdy mowy o tem, ażeby kaliber był za mały; podnoszono tylko potrzebę dwóch kalibrów, lżejszego i cięższego, która to różnica, jako niezbędna, zawsze istniała. Na zapytanie p. Schaupa, dla czego nie ma mowy o zakupnie koni do nowych dział, odpowiedział gen. Benedek, że rząd przedłoży wnioski w tej mierze dopiero po sprawieniu nowych dział; w ogóle potrzeba będzie pomnożyć liczbę koni o 520 w czasie pokoju.

Na wieczornem posiedzeniu komissyi wywołała żywą rozprawę pozycya 13 „Renta roczna na ułożenie nowej specyalnej mapy monarchii austryacko-węgierskiej.“ Rząd preliminował na ten cel kwotę 476.625 zł. Giskra domagał się zupełnego wykreślenia tej kwoty i odłożenia tej sprawy na lepsze czasy. Gen. Benedek wykazywał straty, jakie poniesie państwo przez zaniechanie dalszych prac około zestawienia takiej mapy. Widman zarzuca, że austryacki sztab geograficzny sporządził bardzo znacznym kosztem mapy Hercegowiny i Bośnii daleko rychlej, niż mapy krajów austryackich. Sprawozdawca Demel przemawiał za przyjęciem całej preliminowanej kwoty, dr. Brestel zaś za wstawieniem na ten cel tylko kwoty 300.000 zł. Wniosek Brestla został przyjęty. Kredyta dodatkowe do extraordynaryum budżetu ministerstwa wojny na r. 1876 zostały, jak wiadomo z telegramów, przyjęte w myśl przedłożenia rządowego.

SPRAWY MONARCHII

Wczoraj podaliśmy w telegraficznem streszczeniu odpowiedź Najjaśniejszego Pana na mowy prezydentów obu delegacyi. W dosłownem brzmieniu mowa ta tak opiewa:

„Wyrazy wiernej uległości, któreście Panowie do Mnie wystosowali, sprawiają Mi szczere zadowolenie. Wypadki wschodnie mogły we Mnie tak samo jak u zaprzyjaźnionych monarchów obu wielkich państw sąsiednich tylko wzmocnić postanowienie, iż stosunkowi pomiędzy Naszemi państwami należy nadać jeszcze większą serdeczność i ścisłość.

„Żywię niezachwianą nadzieję, że temu stosunkowi jak i wspólnym usiłowaniom innych mocarstw europejskich, z któremi łączą Nas także przyjazne stosunki, powiedzie się przy szczerem współdziałaniu zachować błogosławieństwa europejskiego pokoju. Mam także nadzieję, że nie pozostaną bezskutecznemi usiłowania mocarstw wspierające Portę w zadaniu trwałego uspokojenia jej zrewoltowanych prowincyi.

„W przedłożeniach, które otrzymacie Panowie jako wynik obrad Moich rządów, spostrzeżecie dążności do ominięcia wszelkich wymagań. które nie są wskazane względami na siłę zbrojną monarchii.

„Pokładając pełne zaufanie w wypróbowanej gorliwości i patryotycznem poświęceniu, z jakiem oddacie się Panowie waszej konstytucyjnej działalności, witam Was jaknajserdeczniej“.

— Najdost. Arcyks. Franciszek Karol, przybył d. 17 b. m. do Pragi na odwiedziny Cesarzowej Maryi Anny. Na dworcu kolejowym oczekiwała przybycia Najdost. Arcyks. generalicya, marszałek krajowy ks. Karol Auersperg, wiceprezydent namiestnictwa Grüner i burmistrz Hulesch, który powitał Najd. Gościa w imieniu mieszkańców m. Pragi. Na wyraźne życzenie Jego ces. Wysokości odbyła się na peronie defilada kompanii honorowej

— Czytamy w *Wiener Ztg*: Zarządzenie, że zastępowanie nauczycieli przy szkołach średnich przez nieegzaminowanych kandydatów nauczycielskich nie może trwać dłużej, jak dwa lata, ma być odtąd zastosowane także do seminaryów nauczycielskich męskich i żeńskich.

— Dep. br. Zschok zdawał sprawę z punktacyj ugodowych w Izbie handlowej w Leoben, i jako zdeklarowany zwolennik cła ochronnego oświadczył się przeciw ugodzie węgierskiej. Izba oświadczyła, iż zgadza się najzupełniej z zapatrywaniami br. Zschocka. Także i wiedeńscy demokraci — jak donosi *Presse* — noszą się z planem urządzenia demonstracyi przeciw ugodzie. Jedna z wiedeńskich korespondencyj lokalnych donosi, że w wydziale towarzystwa demokratycznego w Wiedniu, postanowiono zwołać zgromadzenie demokratów, na którem mają wystąpić deputowani do Rady państwa pp. dr. Schrank, dr. Kronawetter, Steudel, dr. Dittes i Umlauft przeciw ugodzie z Węgrami. O wszelkim braku znaczenia tych demonstracyj pisaliśmy już wczoraj.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(W sprawie amnestyi dla komunistów paryskich)

odbyło się d. 15 b. m. posiedzenie republikańskiej lewicy pod przewodnictwem Juliusza Ferry. Wnioski żądające zupełnej amnestyi nie znalazły obrońców, natomiast kilku deputowanych a szczególnie Devoucoux, Thourel i Desseaux przemawiali bardzo gorąco za częściową amnestyą. Inni znów deputowani sprzeciwiali się temu, dowodząc, że wyszłoby to tylko na dobre przywódzcom wojny domowej, którzy od czasu skazania nie zmienili wcale swoich nieprzyjaznych wobec społeczeństwa zamiarów. Deputowany Treminet żądał, ażeby wezwać rząd do kategorycznego oświadczenia i przyrzeczenia, że wszelkie dalsze śledztwa przeciw uczestnikom komuny paryskiej zostaną zaniechane. W końcu dowodził prezydent klubu, Juliusz Ferry, że lewica republikańska powinna ściśle trzymać się sprawozdania deputowanego Leblond i głosować przeciw wszelkim wnioskom o amnestyi. Sytuacya polityczna wymaga tego, ażeby głosować w myśl deklaracyi gabinetu. Znaczna większość klubu oświadczyła się za temi wywodami swojego prezydenta. Jak doniósł wczoraj telegram, odrzuciła już Izba wersalska wniosek Raspaila, żądający całkowitej amnestyi.

(Kongres robotników katolickich we Francyi)

odbył się w sposób nader uroczysty na dniu 14 b. m. Około 1800 osób wzięło udział w tej uroczystości, a pomiędzy innemi arcybiskup Paryża, wielu senatorów i deputowanych, wiele pań ze świata arystokratycznego i innych znakomitości. Ogromna sala stowarzyszenia ogrodniczego była świetnie przystrojoną; zdobił ją między innemi portret Ojca św. i sztandar biały z napisem: *Sint Unum*. Głównym mową był hr. de Mun, który w długiej i świetnej mowie dowodził, że katolicy powinni dołożyć wszelkich starań, ażeby we Francyi przywrócić katolicki porządek społeczny. Arcybiskup Paryża wystąpił z mową pożegnalną. Społeczeństwo francuskie jest chore; jedyny środek leczenia spoczywa w naukach i w przykazaniach kościoła. Gdy środek ten nie zostanie użyty, społeczeństwo francuskie zginie. Stowarzyszenia katolickie robotników oddalają to niebezpieczeństwo. Następnego dnia odbyły się nabożeństwa, rano w kaplicy św Serca na Montmartre, po południu w kościele *Notre Dame de Paris*. Około godziny 4 po południu odbył się w przytomności wielu osób ze świata arystokratycznego wspaniały pochód delegatów kongresu z hr. de Mun na czele. Nuncyusz papieski zajął pośród licznie zgromadzonego duchowieństwa miejsce honorowe, poczem ksiądz Monsabré miał kazanie i odczytał adres, wystosowany do papieża przez kongres Następnie odbyły się modły błagalne, odspiewano umyślnie na ten cel ułożoną kantatę, a w końcu znaną pieśń: *Sauvez Rome et la Françe au nom du Sacré Coeur*.

(Wybór ks. Hieronima Bonapartego)

na wyspie Korsyce w miejsce Rouhera, którego wybór został unieważniony, podaje *Debatom* sposobność do następujących uwag: „Wybór ks. Napoleona nie ma w tej chwili wielkiego znaczenia politycznego, gdyż książę zerwawszy w sposób gwałtowny z ortodoxyą bonapartystowską, znajduje się w położeniu zanadto trudnem i fałszywem, ażeby mógł sobie wyrobić jakikolwiek wpływ i znaczenie w Izbie. Czy zasiędzie on po lewicy? Na tę stronę powinny go zawieść jego przekonania polityczne; na prawicy uchodziłby on za zbiega, na lewicy zaś będzie zawsze podejrzywany. Los jego będzie taki, że nigdzie nie będzie wzbudzać zaufania i wszyscy będą mieli prawo niedowierzać mu, gdyż demokratyczne i cezaryańskie zasady księcia są jego wyłączną właściwością i małej grupy przyjaciół i zwolenników, którzy nie mieli szczęścia dostać się do parlamentu. Zastanawialiśmy się nieraz nad zasadami księcia i wypowiadaliśmy nieraz, że jest on prawdziwym reprezentantem ducha bonapartyzmu, ducha, który w swoim poczęciu i działaniu jest duchem rewolucyi, gwałtu, arbitralności i duchem absolutyzmu Ks. Napoleon jest tak samo prawowitym. jak każdy inny potomek tego wielkiego męża, którego geniusz wyniósł rodzinę Bonapartych z poziomu i postawił ją na szczycie ruin, utworzonych rewolucyą, w rzędzie udzielnych domów panujących. Lecz obok niego jest cesarzewicz, oficyalny i autentyczny spadkobierca, który posiada testamenty, tytuły prawne i papiery rodzinne. Bonapartyzm bowiem, będąc bastardem starego rządu i rewolucyi, utworzył sobie doktrynę, w której sfałszowane prawo boskie znachodzi miejsce obok ustanowienia przez naród, doktrynę, według której zasady hierarchicznej stałości i demokratycznej zmienności pozostają ze sobą w zgodzie lub „czubią“ się według okoliczności. W tej chwili są one w niezgodzie, co jest rzeczą całkiem naturalną i prędzej lub później musiało nastąpić; a ponieważ można być zdradzonym tylko przez swoich, zatem z łona rodziny cesarskiej wyszedł chorąży schizmy i buntu. Jeżeli jaki system spoczywa na sprzecznych zasadach, musi się rozpaść, nie można się na to ani oskarżać, ani się temu dziwić. Postawa „czerwonego księcia“ jest całkiem poprawną a ze stanowiska spekulatywno-bonapartystowskiego jest ona tak samo uprawnioną jak postawa cesarzewicza. Każdy z nich opiera się na jednakich zasadach uprawnienia. My republikanie i bezstronni widzowie możemy z ciekawością i przyjemnością przypatrywać się walce, która nie ma w sobie nic homerycznego. Bonapartyści mogą się spierać i wydrapywać sobie oczy; my tylko zyskać na tem możemy. Mówią nam, że walka to nierówna, że cesarzewicz jest niezaprzeczoną głową całego stronnictwa i że książę dyssydent stoi w niej sam ze swoją niesławą; lecz dziś widzimy, że nie jest on znów tak bardzo osamotniony i że jego odstępstwo pociągnęło wielu za sobą. Ci sami ludzie, którzy niedawno temu na reskrypt cesarzewicza, uznający księcia Bonapartego za banitę, głosowali za p. Rouherem, głosowali dziś za wywołanym z kraju księciem Hieronimem A gdzie zaszedł ten skandal? Na Korsyce! W którym okręgu? W Ajaccio, „świętym mieście, które według słów p. Rouhera, jest kolebką tej wielkiej rodziny!“ Cieszy nas to wszystko; a jeśli ks. Napoleonowi uda się wytworzyć w Izbie małą grupę, któraby paraliżowała zapędy pp. Rouhera i Raoula Duvala, cieszyłoby to nas jeszcze mocniej. Gdyby zaś ubieganie się o popularność doprowadziło oba te stronnictwa do demagogii, nie dziwiłoby to nas ani bolało, gdyż szanujemy za-

---

niu i bynajmniej nie wychudłej, jak pospolicie przedstawiają znachorki i czarownice.

— Rośnie na Rusi — mówiła Floryanowa, bo tak zwano ową kobietę — ziele *Pięćpercyc*; gałązkę tego ziela trzeba położyć młodej królowej na nowiu pod poduszkę, a królewiczowi posypać próg proszkiem z jeleniego języka, kiedy będzie miał odwiedzić żonę....

— A wtedy z pewnością do niej wstrętu nabierze? — pytała ciekawie królowa.

— Będzie od niej uciekał! — odpowiedziała Floryanowa.

Mniszka Maryna wykonała ten przepis ale skutek nie dopisał; oziębienie stosunków pomiędzy Augustem a Elżbietą nie zadowalało Bony. Włoszka wracała do swej pierwotnej myśli, aby zupełnie usunąć synowę, a nawet przeznaczała już w myśli inną żonę dla Augusta — siostrę króla francuskiego. Nie łatwą jednak było rzeczą wykonać zamach bez rzucenia na siebie podejrzenia. Bona wiedziała dobrze o tem, że pierwszy Marsupin o to się postara, aby ją obwinić, miała się przeto na ostrożności.

Pozostawała powolna trucizna... Marsupin jednak przeczuwał coś złego i największą doradzał Elżbiecie ostrożność. Młoda królowa nic prawie nie jadała ze stołu matki i pod różnemi pozorami usuwała się od wszelkiej z nią styczności. Bona postanowiła zmylić ślady podejrzenia, a obawiając się, aby Marsupin źle o niej do Wiednia nie pisał, postanowiła trochę go uspokoić. Kazała go pewnego dnia przywołać do siebie.

Chytry Włoch przeczuł, że zaczyna być silniejszym. Przyszedł z pokorną miną ale z gniewem w sercu. Królowa siedziała sama na ganku oddaliwszy dworzan. Marsupin zgiął kolana aż do ziemi.

— Wiecznie na usługi Waszej królewskiej Mości — mówił Marsupin — Najjaśniejsza Pani się przekonała, że nie było powodów, aby mnie wydalać. .

Ironiczny ton słów, wywołał ostre Bony spojrzenie, odpowiedziała też gniewnie:

— Owszem przekonałam się, że tutaj bawisz, aby siać intrygi...

— Bynajmniej Najjaśniejsza Pani! Jestem w Krakowie z woli mego króla, aby mieć otwarte oczy na to co się dzieje z dostojną jego córką, aby mu zdać sprawę, dlaczego jej młody król teraz nigdy nie odwiedza, dlaczego ze swą małżonką nigdy nie jada? dlaczego ta święta pani samych tutaj znajduje nieprzyjaciół?

— Więc jesteś na to, aby mnie i mego syna śledzić? — z wzrastającem rozdrażnieniem zapytała Bona.

— Król rzymski nie potrzebowałby takich sług jak ja wysyłać, gdyby był przekonanym, że jego córki żadna na tym dworze nie spotka zniewaga. Postępowaniem jednak takiem, z jakiem cesarska synowica walczyć musi ciągle, szuka się kłótni w miejsce przyjaźni. Wielkie szkody wynikną z takiej niezgody dla samej Waszej król Mości, z powodu podejrzeń, o jakich mówią publicznie w Niemczech, Czechach i Polsce...

— Co, śmiesz mi grozić?.. Śmiesz do mnie w ten sposób przemawiać? — zawołała Bona w najwyższem oburzeniu..

— Potężna królowa — odpowiedział z sarkazmem Marsupin — nie potrzebowałaby się obawiać gróźb takiego jak ja robaka, gdyby jej sumienie mogło spokojnie się patrzeć na wszystkie jej czynności...

— Milcz nikczemniku! Oskarżę cię przed królem, wtrącę do więzienia.

— Gdyby Najjaśniejszy Pan wiedział o tem, co do mojej doszło wiadomości, po mojej stałby pewnie stronie...

— Zły duch cię opętał! — blednąc wołała Bona.

— Gorszy kierował ową ręką, która kazała mniszce Marynie szkodliwe zioła podrzucać, przed którą dostojna córka rzymskiego cesarza codziennie drżeć musi w trwodze...

— Milcz! — szepnęła Bona i upadła w krzesło prawie zemdlona.

— Nie moja w tem wina, że wszystko to dzisiaj wypowiedzieć muszę. Chcę Waszą Królewską Mość przekonać, że jest Opatrzność, która czuwa nad nieszczęśliwą Elżbietą, i że żadne groźby i żadne rozkazy Waszej królewskiej Mości mnie ztąd wydalić nie zdołają. Na pastwę zemsty nie zostawię córki mego Pana.

Dłuższe te słowa pozwoliły Bonie cokolwiek przyjść do siebie, zebrała więc wszystkie siły, aby zapanować nad sobą, a wstawszy nie odpowiedziała już ani słowa, tylko wskazała drzwi Marsupinowi. W tym niemym rozkazie było jednak tyle monarszej dumy i majestatycznego gniewu, że dreszcz przeszedł Włocha i sam się przestraszył tego, co powiedział. Z spuszczonym wzrokiem wyszedł też natychmiast...

— Jeszcze i on mi ulegnie! — rzekła Bona i czem prędzej wróciła do swojej komnaty, aby nikt nie spostrzegł jej pomieszania.

sady logiki a logika musi doprowadzić do następstw, któremi bonapartyzm żył i od których zginąć musi.“

(*Moniteur* o sprawie wschodniej.)

„Dowiadujemy się — pisze *Moniteur* — z pewnego źródła, że konferencya odbyta w Berlinie dnia 14 b. m., na którą zaproszeni byli ambasadorowie Francyi, Anglii i Włoch, będzie punktem wyjścia nowego postępowania w kwestyi oryentalnej. Mocarstwa północne mają zamiar postępować zgodnie z mocarstwami zachodniemi. Ministrowie trzech mocarstw północnych podnosili groźny charakter wypadków w Salonice, dowodząc ambasadorom państw zachodnich, że są one oznaką choroby organicznej; zaczem wydaje im się rzeczą odpowiednią, ażeby mocarstwa wysłały na wybrzeża tureckie okręty wojenne i żeby dowódzcy ich otrzymali rozkaz wspólnego działania w danym razie. Co do samego wypadku w Salonice nie ma żadnych obaw. Co do powstania hercegowińskiego postanowiły mocarstwa północne żądać od Turcyi zawieszenia broni na kilka tygodni, w którym czasie możnaby przeprowadzić rokowania z powstańcami i przekonać ich; że mocarstwa te zażądają stanowczych gwarancyj od Turcyi dla reform, mających się przeprowadzić. Nie ma wątpliwości, że żądania mocarstw północnych dobrze zostaną przyjęte przez inne mocarstwa i że usiłowania tych mocarstw dążące do przywrócenia pokoju na Wschodzie, z zadowoleniem będą powitane.“

(Sytuacya w Konstantynopolu.)

Według ostatnich doniesień ze stolicy tureckiej panuje tam wprawdzie rozdrażnienie między turecką a niepokój między chrześcijańską ludnością, lecz dotychczas nie zaszło nic takiego, coby kazało obawiać się wybuchu fanatyzmu muzułmańskiego. Zawdzięczyć to trzeba w znacznej części energicznym zarządzeniom mocarstw, mianowicie wysłaniu statków wojennych do Saloniki dla obrony Europejczyków. Dzienniki rossyjskie nie przestają wprawdzie twierdzić, że chrześcijańska ludność Stambułu tęskni do wojsk rossyjskich, i że w nich upatruje jedyne swe ocalenie, ale tendencya tych doniesień aż nadto jest wyraźną. Na razie nie potrzeba wcale tak heroicznych środków a kilka statków wojennych pod Saloniką wystarczą do utrzymania na wodzy fanatyzmu tureckiego. Lecz naraz podnoszą z wielu stron wątpliwości, czy wolno statkom wojennym docierać aż pod Stambuł, gdy traktat paryski z r. 1856, a raczej dodatek do tego traktatu, zabrania najwyraźniej obcym okrętom wojennym przebywać cieśninę dardanelską. Jedynie mniejsze okręty mogą być utrzymywane w zatoce konstantynopolskiej do dyspozycyi reprezentacyj dyplomatycznych. Niektóre dzienniki niemieckie poruszają *con amore* tę trudność, radząc rozciąć ją od razu za pomocą zniesienia tych dodatkowych stypulacyj do traktatu paryskiego, który i tak już mocno jest „podziurawiony“, a dopóki to się nie stanie, ustawić flotę przy samem wejściu do cieśniny dardanelskiej, w razie zaś potrzeby przeforsować siłą mocą przechód przez Dardanelle. Naruszenie traktatu paryskiego napotkałoby jednak na opór ze strony francuskiej a bez wątpienia także ze strony Anglii. Na razie te trudności poruszane przez gorączkowych dziennikarzy, nie mają realnego uzasadnienia.

(Sprawy rumuńskie.)

Nowe ministerstwo rumuńskie przedstawiło się 10 b. m. obu ciałom ustawodawczym a to najprzód Izbie deputowanych a następnie senatowi. Minister-prezydent Jepureano odczytawszy dekret nominacyjny wyłuszczył Izbom program nowego rządu, którego treść jest następująca: „Ponieważ ostatnie wybory do senatu pociągnęły za sobą kryzys ministeryalny, Jego Wysokość, książę powierzył ster rządu w ręce nasze. Tem uświęconą została zasada, że żadnemu rządowi nie wolno stwarzać sobie sztucznej większości w ciałach ustawodawczych, i że książę przy dobieraniu sobie doradzców kieruje się wolą narodu swobodnie objawioną. Obejmujemy rządy bez nienawiści i uprzedzeń, walka stronnictw bowiem ma swe uzasadnienie w systemie konstytucyjnym. Kierować nami będzie jedynie wzgląd na dobro kraju i zapewniamy tak zwolenników jak i przeciwników naszych, że szanować będziemy ustawy kraju. Nasza polityka zagraniczna będzie pokojową, szanującą traktaty międzynarodowe, które poręczają nam niezawisłość i neutralność. Kraj usprawiedliwi zaufanie, jakie pokładają w nas mocarstwa gwarantujące. W kraju dążeniem naszem będzie zaprowadzić porządek i oszczędności. Ludność wiejska, mocno uciśniona niedostatkiem i nadużyciami będzie przedmiotem szczególnej troskliwości ciał ustawodawczych i rządu. Jeżeli rolnictwo ma się dźwignąć, rozwinąć się muszą handel i przemysł; trzeba nam ubezpieczyć nasze interesa materyalne podobnie, jak to czynią inne kraje cywilizowane. Podstawami narodowemi są u nas kościół i szkoła, należy je zatem otoczyć miłością i szacunkiem. Sądownictwo winno być niezawisłem od ducha stronnictw i od wpływów władz administracyjnych. Geograficzne położenie Rumunii wymaga potężnej siły zbrojnej, lecz przytem baczyć trzeba i na to, aby krajowi nie odbierać zbyt wielkiej części najlepszych jego sił. Dlatego też reorganizacya armii winna być przeprowadzoną z pomocą i za zgodą ciał ustawodawczych“.

Pod nowym rządem, który jak wiadomo wyszedł z łona t. z. czerwonych, wzburzenie umysłów zaczyna się uspokajać. Dał temu wyraz nowy wiceprezydent senatu p. Joan Bratiano w mowie inauguracyjnej: „Obwiniano nas, mówił, o warcholstwo, mniemam jednak, że nie są warchołami ludzie, którzy się jednoczą, aby stać na straży ustaw i zaprowadzić oszczędność w finansach. Na nazwę warchołów ci raczej zasługują, którzy naruszają ustawy i marnotrawią grosz publiczny.“

Usunięte od steru stronnictwo konserwatywne teraz występuje dość pojednawczo; przywódzcy dzisiejszej opozycyi w Izbie pp Dymitr Ghika, Boeresco i Alex. Lahovary oświadczyli rządowi, że gotowi są w interesie kraju głosować za projektami finansowemi rządu, czego jednak rząd niech nie bierze za wyraz ufności. Jepureano odpowiedział na to, że oświadczenie to bierze do wiadomości a wkrótce potem, jak wiadomo z telegramu, rozwiązał Izbę.

Senat wręczył 14 b. m. księciu adres, którego treść jest następująca: „Senat najw. dekretem zwołany na dzień 27 kwietnia na sessyę nadzwyczajną składa swój hołd u stóp tronu. Wyszedłszy z walki wyborczej, w której naród z całą energią dał wyraz swojej opinii, dziękujemy W. książęcej Wysokości, że licząc się z tą opinią narodu, powołałeś do steru mężów z większości tego senatu. Senat użyczać będzie W. książęcej Mości całego swego poparcia w celu rozwiązania kwestyi ważnych ku powszechnemu zadowoleniu a mianowicie w celu uregulowania finansów, których stan przejmuje niepokojem kraj cały.“

(Wiadomości z Ameryki.)

Doniesienia z Meksyku z 13 kwietnia mówią, że powstańcy opanowali cały stan Morelos. Także w Sonorze i Sanaloa trwa rewolucya, natomiast na innych punktach kraju rozruchy są bez znaczenia. Właściwą widownią powstania są stany Oajaka i Puebla. Generał Alatorre usiłował napróżno odebrać powstańcom miasto Oajaka; straciwszy wielu rannych musiał się cofnąć. Generał Labeza na czele 1500 ludzi obsadził miasto Chalchicomula w stanie Pueblańskim; Powstańcy uciekli lecz obsadzili znowu Jalapę i uszkodzili kolej żelazną między Vera Cruz a miastem Meksykiem. Według sprawozdań z 26 kwietnia wyruszył wódz powstańców generał Diaz na czele 1600 ludzi z Matamoros do Monterey. Gonzalez pozostał w Matamoros jako komendant miasta. Generał rządowy Fuero był z 3.000 ludzi w drodze do Mier i oczekiwano tam stanowczej bitwy z Diazem. Ostatnie wiadomości telegraficzne potwierdzają to przypuszczenie. Generał rządowy Eskobedo miał 14 b. m. krwawe starcie z powstańcami pod Camargo, w którem 300 było zabitych a około 1000 rannych. Prawdopodobnie poniosło wojsko klęskę.

Pojawiło się sprawozdanie roczne komitetu finansowego wystawy filadelfiskiej. Nie ma dotychczas obrachunku dokładnego; komitet podaje cyfry wszystkie w zbliżeniu. Źródła dochodu były dotychczas następujące: rząd Pensylwani 1,000.000 dolarów; miasto Filadelfia półtora miliona; podarunki i procenta pół miliona; akcye dwa i pół miliona; Stany Zjednoczone półtora miliona; razem siedm milionów dolarów. Ponieważ zaś kosztata obliczone na ośm i pół miliona, pozostaje więc deficytu półtora miliona; które pokryć trzeba z pieniędzy wpływających podczas samej wystawy za wynajęcie miejsca, za bilety wejścia na wystawę itd. Bilet wejścia kosztuje 50 centów; potrzeba będzie trzech milionów zwiedzających osób, jeśli pokryte być mają akcye Stanów Zjednoczonych.

— Pisaliśmy już o napadach Indyan z pokolenia Apachów na plantacye białych w stanie Kanady. Dzikich popchnął głód do tych napadów, gdyż oszukańczy przedsiębiorcy rozkradli prowianty tak, że magazyny, z których Apachom wydawano prowianty, stały próżne. Telegram gubernatora Safforda z Tutsou zawiera następujące szczegóły o tym buncie Indyan: Dnia 7 kwietnia powstali Apachowie w Chiracahua pod dowództwem kacyka nazwiskiem Tiuzara i posunęli się aż do Sulphur Springs o 16 angielskich mil od Chiracahua. Zabili tam dwóch naczelników stacyi, pp. Rogers i Spance. Ztamtąd napadli na plantacye pp. Brown, Lewis i O'Brien nad rzeką San Pedro. Pan Lewis padł przeszyty kulą, pan Brown, który właśnie znajdował się w polu, został ranionym, lecz udało mu się schronić w zarośla, gdzie przebył noc całą i dopiero zrana przez robotników został odszukanym. Indyanie zabrawszy z plantacyi 4 konie pociągnęli dalej w góry w kierunku południowym. Dnia 8 kwietnia porucznik Henley wyruszył z 40 ludźmi 6 pułku kawaleryi Zjednoczonych Stanów dla ścigania Apachów i dopadł ich w mocnej pozycyi w górach San Jose 15 mil angielskich na północ od kolei Sonorskiej. Indyanie, dobrze uzbrojeni, rozpoczęli tak morderczy ogień, że wojsko musiało się cofnąć. Teraz wyruszył przeciw Indyanom gen. Kautz z wszystkiemi wojskami, jakie w obozie pod Lowell miał do dyspozycyi.“

KRONIKA

— **Stan powietrza** wzbudza obawę o młodą roślinność. Wczoraj pod wieczór znów spadł śnieg, który przeleżał do rana i przez kilka godzin nawet po wschodzie słońca opierał się jego promieniom.

— **Nowa stacya telegraficzna.** W. ministerstwo handlu reskryptem z dnia 14 maja zezwoliło na otworzenie nowej ubocznej stacyi telegraficznej w Szczercu.

*** **Zwłoki nieznajomego żebraka** znaleziono dnia 14 b. m. w stodole Aleksandra Michalego w Horodence, pod stertą słomy. Zwłoki odziane były bardzo licho i obwieszone torbami żebrackiemi; były zresztą tak mocno zepsute, że twarzy poznać nie było można. Widocznie nieznajomy żebrak w czasie wielkiego zimna nie mając przytułku niepostrzeżenie wejść musiał do owej stodoły i ukryć się w słomie, gdzie w skutek zimna życie zakończył. Dochodzenie zarządzono.

*** **Pożar.** Dnia 5 b. m. wieczorem zgorzała na plebanii w Pniowie, w powiecie Nadwórniańskim, stajnia z różnemi narzędziami gospodarskiemi. W płomieniach zginęły trzy konie i źrebię. Szkoda nieubezpieczona wynosi 1000 złr. Przyczyną pożaru była nieostrożność. Śledztwo karne jest w toku.

— **Sędziwy wiek.** Praskie *Nar. Listy* donoszą, że w tych dniach przytrzymano żebraka, z którego papierów okazało się, że urodził się on w roku 1766, liczy zatem lat 110. Staruszek chociaż niedostatkiem złamany, dobrze jeszcze wygląda i opowiada o wojnach i przygodach różnych które przebył. Pochodzi z Horazdowic.

— **Z zemsty.** Z Pragi donosi telegram, że dnia 18 maja podczas ćwiczeń wojskowych pewien szeregowiec pułku Benedek, w obecności oficerów z zemsty zastrzelił sierżanta rezerwy.

— **Dżuma azyatycka.** Z Zadaru donosi telegram d. 13 maja: „Zadżumiony (?!) okręt turecki, który przywiózł do Kleku wojska syryjskie, pomimo kilkakrotnych remonstracyi ze strony zagrożonych gmin dalmackich dotąd nie został wyprawiony z Kleku. Co gorsza, drugi okręt z wojskami syryjskiemi zawinął znów do przystani.“

— **Powódź** znaczne szkody zrządziła w ostatnich dniach w Kroacyi.

— **Wieloryb** średniej wielkości pojawił się był niedawno i przez rybaków schwytany został na wybrzeżu Adryatyku pod Crikwenicą. Władza morska w Riece wypłaciła rybakom oznaczoną za taki połów nagrodę a zarazem wydała dla okolicznych mieszkańców ostrzeżenie, ażeby nie kąpali się w morzu, ponieważ o tej porze potwory morskie zwykły często pojawiać się u wybrzeży Adryatyku.

— **Zaginione okręty.** Biuro ubezpieczeń morskich *Veritas* w Londynie ogłosiło następującą statystykę wypadków morskich w miesiącu marcu b. r. Okrętów żaglowych zatonęło w tym miesiącu: 44 angielskich, 13 francuskich, 8 holenderskich, 7 amerykańskich, 6 niemieckich, 3 okręty austryackie, 3 duńskie, 3 norwegskie, 3 szwedzkie, 2 hiszpańskie, 2 włoskie, 1 okręt grecki, 1 peruwiański, 1 rosyjski i 18 okrętów o nieznanych flagach, razem przeto 115; parowców utonęło w tym czasie: 8 angielskich, 1 parowiec amerykański, 1 francuski, 1 hiszpański, 1 holenderski, i trzy o nieznanych flagach, razem 15.

— **Kronika podróży.** Uczony podróżnik Ernest Marno powrócił do Wiednia z 2-letniej podróży po Afryce, gdzie zwiedził mianowicie Kardofan i mniej znane okolice Bahr-el-Abiudu. Przywiózł z sobą cenne zbiory zoologiczne i etnograficzne. — Przeznaczony przez austryackie ministerstwo marynarki do uczestnictwa w przyszłej angielskiej wyprawie polarnej kapitana Younga p. porucznik okrętowy Becker, d. 9 bm. przybył do Londynu, gdzie doznał serdecznego powitania. W d. 11 b. m. z naczelnikiem wyprawy udać się miał do Southampton, gdzie stoi już na kotwicy okręt *Pandora*, przeznaczony do wyprawy i odpowiednio zaopatrzony. Dnia 25 b. m. ma nastąpić odjazd drużyny kapitana Younga na wody arktyczne.

— **Śniegi** pokrywały w ostatnich dniach góry w całej Karyntyi, Krainie, Tyrolu i w Szwajcaryi, gdzie i lawiny zrządziły spustoszenia.

— **Przyrząd pożarniczy** kapitana szwedzkiego Ahlströma, służący do bezpiecznego przebywania wśród płomieni i dymu, wytrzymał dobrze ponowną próbę ogniową w Wiedniu. Oto szczegóły o tym przyrządzie podług wiedeńskiej *Deutsche Zeitung*: Przyrząd Ahlströma nie waży jak 28 funtów, nie krępuje przeto w ruchach, a składa się z potrójnego odzienia na całe ciało. Wewnętrzne, przylegające ściśle do ciała jest z flaneli, środkowe z materyi nieprzemakalnej, a zewnętrzne z grubego płótna żaglowego. Do ochrony głowy służy kaptur sporządzony także z powyższych materyi i zakończony kołnierzym zakrywającym piersi, barki i plecy. Pomiędzy odzienie flanelowe a nieprzemakalne wprowadza się nieustannie zapomocą pompy powietrze, zaś pomiędzy odzienie nieprzemakalne a zewnętrzne z płótna żaglowego wodę, która przenikając je utrzymuje w wilgoci całą powierzchnią. Powietrze zaś, ciągle odświeżane pomiędzy wewnętrznym a środkowem odzieniem pozwala przebywać wśród najmocniej duszącego dymu. Kapitan Ahlström jeszcze jedną odbędzie próbę w obecności Najj. Pana na placu wystawy w Praterze.

— **Ofiara rulety.** Z Monako, gdzie jak wiadomo zawsze jeszcze „kwitnie“ zielony stolik, donoszą, że w ostatnich czasach pewien Rosyanin przez dwa wieczory przegrał tam 800.000 franków. Kiedy oddał już na pastwę zwodniczego kółka ostatni banknot pięćsetfrankowy, powstał z siedzenia i z uśmiechem zawołał: „Do krocset! teraz nie mam nawet za co zjeść obiadu!“ — Jeden z krupierów usłyszawszy te słowa pobiegł do dyrektora banku, który pojawił się wkrótce i oświadczył nieszczęśliwemu graczowi gotowość pożyczenia „od biedy“ pięciuset franków. Rosyanin przyjął pożyczkę, a na pokwitowaniu z pożyczonej sobie sumy podpisał się «hr. Czyczagow z Moskwy«. Z pięciuset frankami w kieszeni udał się hrabia do restauracyi kasynowej i kilku jeszcze graczy zaprosił tam na obiad. Po skończonym bankiecie wyraził się w obec towarzyszy, że musi natychmiast jechać do Mentone, gdzie na drugi dzień rano załatwić ma bardzo ważne interesa. Kazał sobie sprowadzić powóz i wyjechał pomimo, że było już około północy. Kiedy powóz stanął u celu podróży, woźnica zajrzał do jego wnętrza w mniemaniu, że hrabia zasnął w drodze. Jakże był zdziwiony, gdy znalazł w powozie tylko kapelusz, płaszcz i ręczną torebkę podróżnego. Zarządzono dochodzenie, z którego okazało się, że nieszczęśliwy gracz w drodze, gdy powóz mijał głęboki parów nad morzem, pocichu wysiadł i rzucił się w przepaść, gdzie też roztrzaskane zwłoki jego znaleźli nadbrzeżni rybacy. Wypadek ten jak grom spadł na adeptów fortuny w Monako.

— **Ile nagadać można?** Dziennik *Eisb. Ztg* podaje o parlamentarnej czynności deputowanego Laskera następujące szczegóły, wcale interesujące „Od chwili, w której Lasker w roku 1865 wstąpił na trybunę parlamentarną, wypowiedział od Döhnhofsplacu począwszy aż do drugiego końca Lipskiej ulicy w ogóle 927,745.328 wyrazów, czyli 1541 razy tyle słów, ile ich się znajduje w starym testamencie, 422 razy tyle co Göthe napisał, 3912 razy tyle co Cycero w mowach swych nagadał. Gdyby spisano wszystko to, co Lasker powiedział w różnych parlamentach, w jednym wierszu, możnaby nim więcej niż 9 razy ziemskie opasać kolisko, od Berlina przez Atlantycki ocean, Amerykę, Ocean spokojny, Japonią, Azyą aż do Berlina napowrót. Jeśli Lasker jeszcze przez 2/3 peryodu legislatywnego tyle mówić będzie, co dotychczas, wiersz powyższy wystarczy od Döhnhofsplacu aż naksiężyc. Wniosków i poprawek stawił Lasker w ogóle 7344, z których 7211 przyjęto. W stenograficznych zapiskach zanotowano w 11 latach ni mniej ni więcej nad 11.874 oklasków, pomiędzy temi 459 «hucznych». Do porządku powołano go tylko raz jeden. Powyższe 927,745 328 wyrazów dzielą się na 44.912 mów w sprawach budżetowych i finansowych, 1958 mów w sprawach prawa karnego, 289 mów w sprawie «Kulturkampfu“, 31 w sprawach gryndierstwa i szwindlu; osobistych wzmianek było 14.312“ Oczywiście cyfry te podane przez *Eisenbahn-Zeitung* mają dokładność tylko — humorytyczną…

Notatki literacko-artystyczne.

— **Nowy konkurs dramatyczny** przybywa w Poznaniu. Zmarły w r. 1858 Norbert Bredkrajcz pozostawił fundusz z rozporządzeniem, ażeby procenta przeznaczano na nagrody za prace literackie w drodze konkursu. Kuratoryum testamentu powierzyło poznańskiemu Towarzystwu przyjaciół nauk ogłaszanie kon-

kursów i przysądzanie nagród, co też niniejszem wypełnia, stosując się ściśle do przepisów testatora, i ogłasza warunki następujące: 1) Dramat albo komedya w 5 a najmniej w 3 aktach uznana za bezwzględnie dobrą, otrzyma nagrodę 1500 marek. Gdyby się znalazło dwie lub kilka sztuk poczytanych za bezwzględnie dobre, wtedy najlepsza z nich otrzymuje powyższą nagrodę. 2) W braku bezwzględnie dobrych utworów, dramat albo komedya w 5 a najmniej 3 aktach uznana za najlepszą ze względnie dobrych (tj. choć nie pod wszystkiemi, to pod wieloma względami dobrych), otrzyma 900 m. a sztuka najbliżej wartością swą przystępująca 600 m. 3) Przy jednakowej wartości pod względem dramatycznym utwory osnute na tle narodowem będą miały pierwszeństwo a wierszem napisane przed prozą. Ś. p. Norbert Bredkrajcz, który zapisał fundusz umożebniający ogłoszenie niniejszego konkursu, objawił w swym testamencie życzenie, aby wiersz był rymowy (nie miarowy) i trzynastozgłoskowy. Nie będzie to koniecznym warunkiem, ale z dwóch dzieł jednakiej wartości to zostanie uwieńczonem, — które powyższemu życzeniu odpowiada. 4) Sztuki nie uwieńczone pieniężną nagrodą mogą otrzymać pochwałę lub zalecenie dyrekcyom teatralnym do przedstawienia. 5) Sztuki tłumaczone z obcych języków albo już grane lub drukowane, albo takie, co ubiegały się już o nagrodę w konkursach w Warszawie, Krakowie, Lwowie lub gdzieindziej, nie będą przyjętemi. Zmieniony tytuł lub przerobienie nie stanowi różnicy. Komisya konkursowa, zanim ostatecznie przyzna nagrodę, postara się o stanowczą wiadomość u komisyi warszawskiej, krakowskiej i lwowskiej, czy sztuka kwalifikująca się do odznaczenia, nie była podawaną im już do ocenienia. 6) Komisyę konkursową składają pp.: Dr. Rymarkiewicz, Stanisław Motty, Julian Bukowiecki, Józef Kościelski, J. K. Żupański, dr. Cybichowski, Stanisław Koźmian, Dr. Łebiński, Hieronim Feldmanowski. 7) Utwory winny być nadesłane franko aż do 1 kwietnia 1877 do Poznania, pod adresem: Hieronim Feldmanowski 35 Ul. Młyńska. 8) Przesyłkom winien towarzyszyć list zapieczętowany, zawierający nazwisko i adres autora a opatrzony tą samą dewizą, co manuskrypt. 9) Uwieńczoną sztukę autor zezwoli przedstawić miejscowemu teatrowi trzy razy bez żądania honoraryum. Zresztą pozostanie ona, tak co do ogłoszenia drukiem jak co do oddania na scenę, zupełną jego własnością.

∾ **Z jubileuszu K. Wł. Wojcickiego**, który d. 15 b. m. święcono w Warszawie ucztą w Resursie obywatelskiej, która zgromadziła do 400 uczestników i pełna była objawów powszechnej, serdecznej czci dla sędziwego jubilata, wyjmujemy z pomiędzy szeregu toastów wzniesionych przez Adama Pługa, Gregorowicza, Lewestama, Kraushaara i innych, wdzięczny a rzewny wiersz jednego z najdawniejszych druhów wytrwałej pracy Wojcickiego około niwy piśmienniczej, poety A. E. Odyńca:

Mdłe ciało cięży ku ziemi,
Niemoc je trzyma w omdleniu,
Lecz duch mój łączy się z temi,
Co Ci dzisiaj, ku uczczeniu
Zasług Twych i jubilatu
Niosą hołd jak bracia bratu,
I jak laurem skroń, w tej chwili
Serc wieńcem Cię otoczyli.

Ciesz się więc! — słuszne masz prawo —
Nie tylko poczciwą sławą,
Nie tylko ziomków uznaniem,
Lecz i własnem przekonaniem
Że plon Twej pracy półwiecznej
Jest dobry i pożyteczny. .

A jednak nieraz Ci pewnie,
Na sercu zrobi się rzewnie,
Że w gronie tylu tych gości
Nikt już z przyjaciół młodości,
Co z Tobą zawód zaczęli,
Tryumfu Twego nie dzieli.

Za toż ja, zda się, przytomnie
Widzę ich wszystkich koło mnie,
Widzę, jak niegdyś widziałem
W mundurkach błękitnych z białem,
Gdyście w lekcyjnej mię sali
Jak gościa naprzód witali,
Nim potem kilka lat miło
Razem się z wami przeżyło.

I wśród nich jakoś mi raźniej,
Nieść Ci dziś hołd mej przyjaźni,
Niż u wesołej biesiady
Śród nowej młodszej gromady,
Gdzie może już o niczyje
Serce, mój głos nie odbije.

A gdy i ja w Twych wspomnieniach
Stanę, jak cień przy ich cieniach,
To Bóg Ci zapłać! I kto wie
Czy wzajem i ich tam rzeszy
Wkrótce mój głos nie ucieszy,
Gdy im o chwale tej powie.

Dodać tu winniśmy, że w uczczeniu zasług wzięli udział i literaci lwowscy. Z miasta naszego bowiem nadeszło tam kilkadziesiąt listów i telegramów od wszystkich prawie wybitniejszych lwowskich uczonych, literatów, wydawców, redakcyi i t. d., które jubilatowi zapewne równie miłym były dowodem czci i sympatyi, jak zgromadzenie się tak licznego grona biesiadników, złożonego z przedstawicieli wszystkich warstw społeczeństwa.

∾ **Nowości literackie.** W tych dniach pojawiło się w Warszawie parę cennych nowości, a mianowicie drugi tom *Źródeł dziejowych*, z których pierwszego tomu zdawaliśmy sprawę niedawno. Tom świeżo wyszły, zawiera: »Dzieje zjednoczenia Ormian polskich z kościołem rzymskim w XVII wieku;« jestto przekład z dwóch rękopisów, włoskiego i łacińskiego, dokonany przez prof. Adolfa Pawińskiego. Drugim ważnym nabytkiem piśmieniczym jest książka p. Antoniego Szabrańskiego *Rys historyi literatury niemieckiej do połowy XVIII wieku.* Przyznać należy, iż dotąd nieposiadaliśmy pracy oryginalnej o rozwoju piśmiennictwa niemieckiego przed epoką Goethego i Szyllera; wzgląd ten nadaje tem większe znaczenie dziełu p. Sz, które sędziwy badacz zapewne w swoim czasie zechce uzupełnić opowiedzeniem losów tejże literatury w jej dobie klasycznej, doprowadzając je aż do dni naszych. Dalej notujemy książkę, napisaną przez wytrawnego spostrzegacza i krytyka faktów społecznych, p. Jana Jeleńskiego *Ziarna społeczne dla matek polskich*, a wreszcie wypada nam zwrócić uwagę na fakt bardzo pocieszający dla każdego, kogo interesuje wzrost zamiłowania u ogółu w literaturze. Oto p. Lewenthal ogłasza w Warszawie powtórną już edycyę przekładu *Odyssei* przez Siemieńskiego; widać, że pierwsze wydanie już wyczerpane; świadczyłoby to, że i poważne książki zaczynają u nas na seryo znajdować pokup.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Galicyjskie koleje drugorzędne.

II.

Do ocenienia stosunków produkcyjnych rozwoju ekonomiczno-rolniczego i przemysłowego, tudzież zaludnienia powiatów, które przecinać by miały projektowane koleje wicynalne, niechaj posłużą następujące data, zestawione z źródeł wiarygodnych.

Powiat Cieszanowski liczy 1 miasto, 5 miasteczek, 60 wsi, 63.817 mieszkańców na 19.87 milach kwadratowych. Obszar uprawiony wynosi 199.000 morgów; z tych wypada na role 91 000, na łąki 25.000, na pastwiska 19.000, na lasy 61.800 morgów.

Powiat Jarosławski liczy jedno miasto, 3 miasteczka, 101 wsi, 90.811 mieszkańców na 24.94 milach kwadratowych. Obszar uprawiony wynosi 122.000 morgów; z tych wypada na rolę 23.000, na łąki 25.000, na pastwiska 24.000, na lasy 50.000 morgów.

Powiat Jaworowski liczy 1 miasto, 2 miasteczka, 61 wsi, 62.820 mieszkańców na 15.79 milach kwadratowych. Uprawiony obszar wynosi 169.000 morgów; z tych wypada na rolę 82.000, na łąki 23.000, na pastwiska 13.000, na lasy 51.000 morgów.

Powiat Kamionecki liczy 2 miasta, 5 miasteczek, 84 wsi, 75.081 mieszkańców na 26.44 milach kwadratowych. Obszar uprawiony wynosi 251.000 morgów; z tych wypada na rolę 96.000, na łąki 54.000, na pastwiska 14.800, na lasy 86.000 morgów.

Powiat Rawski liczy 1 miasto, 7 miasteczek, 65 wsi, 76.570 mieszkańców na 24.47 milach kwadr. Obszar uprawiony wynosi 235.000 morgów; z tych wypada na rolę 108.000, na łąki 42.000, na pastwiska 23.000, na lasy 60.000 morgów.

Powiat Sokalski liczy 2 miasta, 3 miasteczka, 89 wsi, 69.999 mieszkańców na 22.05 milach kwadr. Obszar uprawiony wynosi 223.000 morgów; z tych wypada na rolę 109.000, na łąki 40.000, na pastwiska 9800, na lasy 63.000 morgów.

Powiat Żółkiewski liczy 1 miasto, 2 miasteczka, 72 wsi, 65 489 mieszkańców na 21.67 milach kwadr. Obszar uprawiony wynosi 200.000 morgów; z tych wypada na rolę 75.000, na łąki 51.000, na pastwiska 13.000, na lasy 59.000 morgów.

Wszystkie powyżej wyliczone powiaty liczą więc razem 9 miast, 27 miasteczek, 532 wsi, 504.587 mieszkańców na 155.23 milach kwadratowych. Obszar uprawiony wynosi razem 1,498.000 morgów; z tych wypada na rolę 683.000, na łąki 260.000, na pastwiska 116.600, na lasy 430.800 morgów.

Następujące zestawienie dat objaśni znowu, ile zboża produkują te powiaty.

Powiat Cieszanowski produkuje: pszenicy 12.000, żyta 50 000, jęczmienia 30.000, owsa 150.000, hreczki 15.000 mierzyc austr.

Powiat Jarosławski pszenicy 110 tysięcy, żyta 315.000, jęczmienia 104.000 owsa 205.000, hreczki 40.000 mierzyc austr.

Powiat Jaworowski: pszenicy 12.600, żyta 112.000, jęczmienia 27.000, owsa 246.000, hreczki 12.000 mierzy caustr.

Powiat Kamionecki: pszenicy 85.000, żyta 169.000, jęczmienia 59.000, owsa 72.000, hreczki 19.000 mierzyc austr.

Powiat Rawski: pszenicy 17.000, żyta 33.000, jęczmienia 39.000, owsa 54.000, hreczki 11.000 mierzyc austr.

Powiat Sokalski produkuje: pszenicy 78.000, żyta 166.000, jęczmienia 58.000, owsa 85.000, hreczki 18.000 mierzyc austr.

Powiat Żółkiewski pszenicy 36000, żyta 71.000, jęczmienia 34.000, owsa 54000, hreczki 22 000 mierzyc austr.

Razem produkują powyższe powiaty: pszenicy 350.600, żyta 916.000, jęczmienia 351.000, owsa 866.000, hreczki 137.000 mierzyc, a redukując to na centnary, produkują one 1,919.000 centnarów rozmaitego zboża.

Przyjmując, że z tej ilości zboża odpadnie bardzo znaczna część na konsumcyę miejscową (a nienależy zapominać, że nie wzięliśmy w rachubę ziemniaków, kapusty i owoców strączkowych, które, jak wiadomo, stanowią podstawę wyżywienia naszego ludu) można wnosić, że z tych powiatów będzie rocznie do wywozu conajmniej 1,500.000 mierzyc rozmaitego zboża, z czego znowu przypadnie tym dwom liniom, które najpierw mają być wybudowane, 670.000 cetnarów.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan udzielać będzie d. 22 b. m. w Budapeszcie posłuchania.

Wiener Abendpost zawiera z powodu pogłosek alarmujących, podanych niedawno przez pewien dziennik o karabinach systemu Werndla, następujący komunikat: „Z powodu doniesienia pewnego czasopisma, wychodzącego w Wiedniu, że w ciągu roku zeszłego musiano ściągnąć 7000 sztuk karabinów systemu Werndla, ponieważ lufy zostały pogięte, jesteśmy na podstawie dat urzędowych upoważnieni do oświadczenia, że od 1 stycznia do 31 grudnia 1875, wymieniano ogółem tylko 26 sztuk karabinów Werndla tak w piechocie jako też w batalionach strzeleckich z powodu pogiętych luf.“

Z Pragi otrzymała *Wiener Ztg.* telegram tej treści, że z kwoty 600.000 złr. przyzwolonej przez Radę państwa na zapomogi dla duchowieństwa katolickiego, otrzyma duchowieństwo czeskie w tym roku 120.000 złr. a więc o 16.000 złr. więcej niż w roku zeszłym. Przy rozdzielaniu tych zapomóg będą już zastosowane postanowienia co do podwyższenia kongruy. Prace w tym ostatnim kierunku postąpiły do tego stopnia, że nie ulega wątpliwości, iż zapomoga tegoroczna będzie już ostatnią.

Minister-prezydent hesski Hofmann, mianowany będzie pruskim ministrem i ewentualnym zastępcą kanclerza w pruskiej radzie ministrów. Także sekretarz stanu v. Bülow, mianowany będzie ministrem pruskim.

Reichsanzeiger pisze, że pogłoski o dalszych zabójstwach, popełnionych na Niemcach w Turcyi, nie są stwierdzone urzędownie, a raport konsula Gilleta z Saloniki, z 16 b. m. nic o nich nie wie. Również najświeższe telegramy ambasady niemieckiej w Konstantynopolu nic nie wspominają o rzekomem zabójstwie dyrektora kolei rumelskich, Kuhlmanna ani innych obywateli niemieckich w Turcyi.

Pruska Izba panów przyjęła 18 b. m. ustawę kolejową w pierwszem czytaniu 57 głosami przeciw 26. W rozprawie generalnej podnosił minister handlu, że nie chodzi wcale o usunięcie wszystkich kolei prywatnych, tylko o nabycie głównych linii dla państwa i o urzeczywistnienie prawa nadzoru państwa. Książę Bismarck odpierał zarzuty mowców opozycyjnych mianowicie zarzut jakoby przedłożenie zawierało w sobie zmianę konstytucyi. W końcu zapewniał ks. Bismarck że uchwała sejmu nie będzie wywierać żadnego nacisku na Radę Związkową i parlament niemiecki.

W Strassburgu zagajoną została 17 b. m. druga sesya Wydziału krajowego.

Przy nowych wyborach wyborców w I okręgu w Monachium 18 maja, wybrano 249 liberalnych i 35 klerykalnych wyborców, którzy reprezentują 10.035 liberalnych i 5007 klerykalnych głosów.

W Paryżu odbył się 18 b. m. pogrzeb Micheleta. Władze zarządziły środki ostrożności dla zapobieżenia demonstracyom.

Ze Wschodu bardzo skąpe nadeszły dziś wiadomości. Porta gromadzi wojska w Albanii; między Skadarem a Podgórzycą stoi 14.000 piechoty tureckiej i 1500 kawaleryi, 3 bateryе dział polowych i 40 dział górskich. Na 20 maja zwołano do Skadaru rezerwę w liczbie 4500 ludzi, a nadto zarządzono w Albanii nowy pobór wojskowy.

W Bułgaryi rozporządzają Turcy obecnie 10 000 wojska, tyleż mniej więcej mają i powstańcy. W Avret Alan miało im wpaść w ręce kilka dział.

Gabinet Risticza w Serbii do którego Omladyniści tyle przywiązywali nadziei ma skrępowane ręce z powodu braku pieniędzy. Subskrypcya krajowa zrobiła kompletne *fiasco.*

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 20 maja. (*Tel. pryw.*) Muktar-basza przygotowuje się do trzeciej wyprawy ku Nikszycowi, celem ponownego zaprowiantowania tej twierdzy.

Z Zadaru telegrafują do ***Presse***, że namiestnik dalmatyński bar. Rodicz wskutek uchwał berlińskiej konferencyi, wyjechał do Raguzy, aby ponownie rokować w Suttorynie z dowódzcami powstania. Muktar-basza otrzymał polecenie układać się z powstańcami o dwumiesięczne zawieszenie broni.

Polit. Cor. donosi o groźnym wzroście powstania w Bułgaryi. Według tego pisma przybędzie znany agent Bożydar Wesselicki pojutrze do Cetynii, aby z polecenia Gorczakowa agitować za zawieszeniem broni.

Tagespresse podaje wrzekomo autentyczny szkic memoryału Gorczakowa. Memoryał rozpoczyna od opisu zdarzeń w Salonice i wspomina następnie o powstaniu w Bośnii i Hercegowinie, nie dotykając wcale Rumelji i Bułgaryi. Memoryał zaleca Wys. Porcie, aby w celu pacyfikacyi zbuntowanych prowincyj układała się bezpośrednio z powstańcami. Dalej podaje memoryał znanych siedm punktów, żądanych przez powstańców, jednakże w osłabionej i bardziej pojednawczej formie. Za najskuteczniejszą drogę do porozumienia się uważa memoryał dłuższe zawieszenie broni, a za najlepszego w tym względzie pośrednika: Czarnogórę. Memorandum to zredagować miał Jomini.

Fremdenblattowi donoszą z Berlina, że w razie, gdyby się okazała konieczna okupacya prowincyj tureckich zrewoltowanych, jest zamiar powierzenia tej missyi wojskom włoskim. *Fremdenblatt* nie ręczy wcale za prawdziwość tej kombinacyi.

Zgodnie z *Fremdenblattem* dowiaduje się *Neue fr. Presse*, że Sułtan poróżnił się z Muradem-Effendim, następcą tronu, i że tak Murada jak i jego brata trzyma w areszcie domowym. Wypływa ztąd, że pierwotna wersya, jakoby Murad potajemnie opuścił Stambuł, jest fałszywa. Poróżnienie się sułtana z następcą tronu miało być powodem ponownego wzburzenia umysłów w Stambule.

La France i angielski *Spectator* donoszą, że Anglia oświadczyła się przeciw wszelkiemu kongresowi w kwestyi wschodniej.

Austryackie fregaty *Salamandra* i korwety *Aurora* i *Zrini* otrzymały nakaz pogotowia.

Znany przywódzca czeski, profesor Fricz, umarł w Pradze.

Budepeszt, 20 maja. Wydział budżetowy austryackiej delegacyi załatwił ordynaryum budżetu wojennego w przeważnej części bez zmian.

Uchwalono rezolucyę, aby zakłady wojskowo-wychowawcze a mianowicie zakład dla córek oficerskich w Hernals, zostały zreorganizowane w duchu równouprawnienia wyznań.

Na zapytanie w sprawie porucznika Ertla oświadczył gen. Benedyk, że br. Ertl pod pozorem stosunków z wysoko położonymi oficerami ofiarował agentom wojskowym przy obcych poselstwach bądź to własne kombinacye, bądź to niedokładne wyciągi. Nie wypłynęła ztąd żadna szkoda ani niebezpieczeństwo dla armii austryackiej.

Salonika, 18 maja. Dziś odbył się pogrzeb zamordowanych konsulów wśród najwyższej okazałości i uroczystej pompy. Nie zaszło żadne zakłócenie pokoju.

Odpowiedz. redaktor **Władysław Łoziński**,

Przyjechali do Lwowa.

dnia 19 maja 1876.

Hotel Angielski.

Pp. K. hr. Kicki z Rzyczki. — A. hr. Łoś z Hrebenny. — L. Repka z Kołomyi. — F. Kopa z Wiednia.

Hotel Zorza.

Pp. E. hr. Dzieduszycki z Izyderówki. — M. Bogdanowicz z Kossowa. — S. Kotowski z Brzyska. — W. Kraszewski z Zgłobienia.

Hotel Krakowski.

Pp. C. Niewiadomski z Gródka. — A. Niweliński z Szczerca.

Hotel Langa.

P. A. Zieliński z Nicew.

Hotel Europejski.

Pp. F. Sokolnicki z Podola ros. — A. Stecki z Środopola.

Odjechali ze Lwowa.

dnia 19 maja 1876.

Pp. M. ks. Radziwiłł do Brodów. — S. ks. Radziwiłł do Polski. — A. Witosławski do Brodów. — A. Bocheński do Ottyniowiec. — W. Burzyński do Rosyi. — B. Eminowicz do Ludzinowa. — A. Hulimka do Wiednia. — M. Kuzicki na Podole. — K. Zaleski do Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 20 maja 1876.

Barometr 739·87mm. — Psychrometr suchy 1·0°C. Psychrometr wilgotny 2·3°C. Prężność pary 3·2mm Wilgoć 74%. — Zachmurzenie 0. — Wiatr NE2 Ozon 9. Opad w mm. z ostatnich 24 godzin

Temperatura powietrza 0·8°Rm.

Barometr idzie w górę.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Z Krakowa: rano o godzinie 5 minut 50 (pociąg pospieszny); przed południem o godzinie 10 minut 55 (pociąg osobowy); w nocy o godz. 9 min. 45 (pociąg czysto osobowy); wieczór o godz. 8 min. 5 (pociąg lokalny).

Z Czerniowiec: rano o godz. 4 min. — (pociąg mięszany); po południu o godz. 3 min. 5 (pociąg mięszany); w nocy o godz. 10 minut 13 (pociąg pospieszny);

Z Stanisławowa: (przez Stryj): wieczorem o godz. 9 min. 3 (pociąg mięszany);

Z Podwołoczysk: (do Lwowa na Podzamcze): po południu o godz. 4 min. 3 (pociąg mięszany); w nocy o godz. 3 min. 45 (pociąg mięszany); wieczór o godzinie 10 min. 55 (pociąg pospieszny).

Odchodzą ze Lwowa.

Do Krakowa: rano o godzinie 5 (pociąg czysto osobowy); po południu o godzinie 5 minut 5 (pociąg mięszany); w nocy o godzinie 11 min. 25 (pociąg pospieszny); rano o godzinie 6 min. 35 (pociąg lokalny).

Do Podwołoczysk: (z głównego dworca): rano. o godzinie 6 min. 20 (Pociąg pospieszny); w południe o godz. 12 min. 5 (pociąg mięszany); w nocy o godz 10 min. 57 (pociąg osobowy).

Do Czerniowiec: rano o godz. 6 min. 50 (pociąg pospieszny); w południe o godzinie 12 min. 50 (pociąg mięszany); w nocy o godz. 11 min. 48 (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (przez Stryj): rano o godz. 7 min. 7 (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z Podzamcza): w południe o godz. 12 min. 26 (pociąg mięszany); w nocy o godz. 11 min. 32 (pociąg mięszany).

Cennik lwowskiej izby handlow. i przemysl.

Lwów, dnia 19 maja 1876.

	płacą		żądają	
	walutą austr.			
	złr.	ct.	złr.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m.k.	191	—	193	—
Kol. lwow.-czer.-jas. „ 200 „	122	—	124	—
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	226	—	230	—
Banku kredyt. gal. „ 200 „	217	—	219	—
2. Listy zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5% w. a.	84	80	85	60
„ „ 4% „	78	—	79	—
„ „ 5% okresow.	84	80	85	60
Banku hyp. galic. 6% w. a.	87	30	88	20
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6% w.a.	95	25	97	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakł. dla Gal. i Bukow. 6% los. w 15 lat.	90	40	91	40
Tow. kr. m. 6% w. a. w 15 lat.	—	—	—	—
„ „ „ w 30 „	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5% m.k.	86	10	87	—
Pożyczki kraj. z r. 1873 po 6% w.a.	90	—	91	25
5. Losy Miasta Krakowa	14	—	15	50
„ Stanisławowa	18	—	19	50
6. Monety.				
Dukat Holenderski	5	50	5	60
Dukat Cesarski	5	57	5	67
Napoleond'or	9	50	9	60
Pół imperyał	9	62	9	80
Rubel rossyjski srebrny	1	58	1	67
„ „ papierowy	1	57	1	59
100 Marek niemieckich	58	50	59	50
Srebro	102	—	103	50
Kupony w srebrze	101	50	103	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 17 maja 1876.

1. Dług Państwa.	płacą.	żądaj.
Jednolity dług Państwa w banknot.	64.95	65.10
„ „ „ w srebrze	69.25	69.40
Losy z roku 1839 całe	238.—	240.—
„ 1839 piąta część	235.—	237.—
„ 1854 po 250 złr. 4%	105.—	105.25
„ 1860 po 500 złr. 5%	109.—	109.25
„ 1860 po 100 złr. 5%	115.—	116.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	129.25	129.75
Renty Como po 42 Lr. austr.	19.25	20.25
2. Obligacye indemn. 5% za 100 zł.		
Czech	100.—	—.—
Bukowiny	84.—	84.50
Galicyi	86.—	86.50
Niższej Austryi	101.50	102.—
Siedmiogrodu	74.75	75.50
Węgier	75.50	76.50
3. Akcye.		
Bank Anglo austr. 200 zł. emit. zł. 120.	63.—	63.20
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	131.60	131.80
Niższo austr. tow. eskomp. po 500 zł.	635.—	645.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. banku handl. i prz. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Gal. zakł. kredyt. ziemsk. á 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego	832.—	834.—
Kol. Albrechta á 200 zł. w sreb.	38.—	40.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	328.—	330.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	145.—	146.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. c.) á 200 zł. w sr.	—.—	—.—
Półn. kolei po 1000 zł.	1815.—	1820.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	191.—	191.50
Lwow. czern. kolej po 200 zł. w. a. w sr.	123.—	124.—
Tow. kol. żel. panst. po 200 zł. m. k.	262.—	262.50
Połnd. kol. państw. po 200 zł. w. a.	68.50	69.—
I. Kol. węg. gal. á 200 zł. w sr.	88.—	89.—

4. Listy zast. losowane	płacą.	żądaj.
Powsz. austr. zakł. kred ziem. 5% w sr.	103.75	104.—
Gal. zakł. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6%	93.—	—.—
„ „ „ „ „ „ w 20 „ 7%	100.—	101.—
„ „ „ „ „ „ w 36 „ 5½	93.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	78.—	—.—
„ „ „ po 5%	84.50	85.50
Gal. banku hipot. po 6%	—.—	85.—
Gal. zakł. kred. włośc. po 6%	96.—	96.50
Tow. kred. miejs. lw. w 15 l. wyl. po 6%	90.—	91.—
„ „ „ 20 „ 6%	—.—	—.—
Bank narod. po 5%	—.—	—.—
Węg. tow. ziem. po 5½%	85.25	85.75
„ „ „ po 5%	96.—	96.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta á 300 zł. 5% w. a.	—.—	68.—
Kol. naddniestr. á 300 zł. 5% w. a.	23.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz). á 300 zł. 5% w srebr.	—.—	63.50
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	100.50	100.75
„ „ 100 zł. w. a.	94.50	95.50
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5%	97.—	97.50
„ „ „ II. emisyi	94.—	94.50
„ „ „ III.	90.75	91.—
Kol. lwow.-czer. jas. III. emis. á 300 zł. 5% w srebrze	78.25	78.50
Węg. gal. kol. á 200 zł. 5% w srebrze	63.—	64.—
6. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	156.—	156.50
Clarego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	95.25	95.75
Keglevicha po 10. zł. m. k.	13.—	13.50
Losy miasta Krakowa	14.50	15.—
Pożyczka miasta Budy po 40 w. a.	29.50	30.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	28.50	29.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.—	13.50
Salma po 40 zł. m. k	37.25	37.75

	płacą.	żądają
St. Genois po 40 zł. m. k.	28.50	29.50
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. w a.	18.—	19.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	118.—	119.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.—	59.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.50	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	22.75	23.50
Weksle (na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	99.25	99.40
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	58.45	58.55
Berlin za 100 mark n. p.w.	58.50	58.65
Frankfurt 100 Mark. p.	58.50	58.65
Hamburg za 100 M.B.	58.50	58.65
Londyn za 10 ft. szt.	120.—	120.30
Paryż za 100 fr.	47.40	47.50
Kurs Złota.		
Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.65.—	5.66.—
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	9.56.50	9.57.50
Rossyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	102.80	102.90

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

19 maja 1876.

	zł.	ct.
Jednolity dług Państwa w banknotach	65	75
„ „ „ w srebrze	69	50
Losy pożyczki z roku 1860	108	75
Akcye banku wiedeńskiego	834	—
„ kredytowego bez kupona	132	60
Londyn 10 fnt. szterlingów	119	85
Srebro	102	60
Napoleond'or	9	55
Dukat cesarski men.	5	68½
100 Marek	59	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2258) **Erkenntnisse.**

Das k. k. Landesgericht in Graz hat mit Erkenntniß vom 12 Mai 1876, Z. 6370, unter gleichzeitiger Bestätigung der Beschlagnahme des Abendblates der „Tagespost" vom 8 Mai 1876 ad Nr. 105, auf Antrag der k. k. Statsanwaltschaft zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Artikels „Die Affaire Aub" im Abendblatte der „Tagespost" vom 8 Mai 1876 ad Nr. 105 begründet den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G. und wird daher auf Grund der §§ 489 und 493 St. P. O. die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare, sowie die Zerstörung des Satzes verordnet.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 9 Mai 1876, Z. 12235, zu Recht erkannt:

1. Der Inhalt des Artikels mit der Aufschrift „Die Wiener Convention" in der Zeitschrift „Politik" (Morgenausgabe) Nr. 123 vom 5ten Mai 1876, begründet den Thatbestand des im § 65 ad a St. G. bezeichneten Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe;

2. der in derselben Zeitschrift auf der 3 Seite abgedruckte Correspondenzartikel „Wien, 3 Mai (O.-C.)" enthält den Thatbestand des im §. 300 St G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung, und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§. 489 und 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge Beschlusses vom 9 Mai 1876, Z. 12236 zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Artikels auf der 1 Blattseite mit der Aufschrift „Lieber Rapp" in der Zeitschrift „Politik" (Abendausgabe) Nummer 123 vom 5 Mai 1876 begründet den Thatbestand des im § 300 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§ 489 und 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 9 Mai 1876, Z. 12167, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Artikels mit der Aufschrift „Jak se klamou naši nepratelé" in der Zeitschrift „Cech" Nr. 102 vom 4 Mai 1876 begründet den Thatbestand des in den §§ 58 c u. 59 c St. G. bezeichneten Verbrechens des Hochverrathes und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§ 489 und 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 9 Mai 1876, Z. 12234, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Artikels mit der Aufschrift „Cinnost c. k. zemske skolny rady" in der Zeitschrift „Narodni Listy" Nr. 125 vom 6 Mai 1876, begründet den Thatbestand des im §. 300 St. G. normirten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§ 489 und 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 9 Mai 1876, Z. 12168, zu Recht erkannt:

1. Der Inhalt des Leitartikels mit der Aufschrift „Nove ustavacko-madarske vyrovnali je hotovo" und

2. der Inhalt des Artikels, beginnend mit „Jako Golos tak i Birže vija Vedomosti a Russkij Mir" in der Zeitschrift „Pokrok" Nr. 124 vom 5 Mai 1876 begründet jeder den Thatbestand des im § 65 a St. G bezeichneten Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§ 489 und 493 der St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 9 Mai 1876, Z. 12166, zu Recht erkannt:

1. Der Inhalt des Feuilletonartikels mit der Aufschrift „Gustav Flourens" in der Zeitschrift „Budoucnost" Nummer 9 vom 4 Mai 1876, begründet den Thatbestand des im § 305 St. G.;

2. der Inhalt des Artikels mit der Aufschrift „Hlad-zebrota" in derselben Nummer dieser Zeitschrift begründet den Thatbestand des im § 302 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§ 489 und 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, Weiterverbreitung dieser Druckschrift vorboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge Beschlusses vom 12 Mai 1876, Z. 4987, zu Recht erkannt:

Der Inhalt der in der Nummer 106 der in Laibach erscheinenden slovenisch-politischen Zeitschrift „Slovenski Narod" vom 9 Mai 1876 auf der 3 Seite in der 1 und 2 Spalte abgedruckten Original-Correspondenz „Iz Idrije 6 maja (Izv. dop.)," beginnend mit „Tri leta so pretekla" und endend mit „in zmoznostmi" begründet den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G. es wird demnach zufolge der §§ 488 und 493 der St. P. O. die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

(2233)

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 13 Mai 1876 Zahl 1931 M J. der in Verona erscheinenden Zeitschrift „L'Arena" auf Grund des §. 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

(2287 1—3) **Edykt.**

L. 27129. C. k. Sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868, Nr. 1 Dz. p. p. położony majątek kupca Władysława Dziubińskiego właściciela sklepu we Lwowie pod l. 8 przy ulicy Halickiej i filii w Czerniowcach pod l. 433 przy ulicy Pańskiej.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu adjunktowi Zminkowskiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. Dra. Łubińskiego wzywając zarazem wierzycieli aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy, i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 1 czerwca 1876 r. godzinę 4 po południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym Sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej, pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem dnia 18 lipca 1876 r. i podać ją na terminie na dzień 7 sierpnia 1876 r., godzinę 4 po południu wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w Gazecie Lwowskiej. Z c. k. Sądu krajowego

Lwów, dnia 18 maja 1876.

(2275) **Obwieszczenie.**

L. 3160. C. k. sąd powiatowy w myśl §. 17 ustawy z 20 marca 1874 r. wiadomo czyni, iż z dniem 1 czerwca 1876 r., rozpocznie dochodzenia dla założenia ksiąg gruntowych w gminie katastralnej Krzemienica z oznajmieniem, że każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosuuków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Łańcut, dnia 13 maja 1876.

(2282) **Obwieszczenie.**

L. 6111. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, że firma: „Abraham Hammerschmidt handel towarów mięszanych w Przemyślu" z rejestru handlowego wykreśloną została.

Przemyśl 10 maja 1876.

(2286) **Edykt.**

L. 6982. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że wskutek wyboru przez wierzycieli w postępowaniu konkursowem do majątku Lipy Gutwirta dniu 14 kwietnia 1876 dokonanego, zatwierdził p. adw. Dra Ludwika Pietrzyckiego w urzędzie zarządcy i zamianował p. adw. Dra Maurycego Brauna zastępcą tegoż.

Tarnów dnia 4 maja 1876.

(2220) **Obwieszczenie.**

L. 3159. Kierujący dochodzeniami składa w c. k. sądzie powiatowym w Łańcucie do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania dla gminy katastralnej Strażów sporządzone, wraz z sprostowanemi spisami posiadłości, kopiami map katastralnych i protokołami dochodzeń i wyznacza do dochodzeń na zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wniesione termin na dzień 31 maja 1876 r. w godzinach urzędowych z oznajmieniem, że zarzuty albo w dniu do dochodzeń na zarzuty wyznaczonym u kierującego dochodzeniami ustnie albo na piśmie wniesione być mogą.

C. k. Sąd powiatowy

Łańcut, dnia 12 maja 1876 r.

(2253) **Edykt.**

L. 1243. Na podanie l. 1243 zarządu massy rozbiorowej Eisyka Nemirów odracza się termin do likwidacyi tejże massy na 29 maja 1876 o godzinie 8 zrana, na który wszystcy wierzyciele tejże masy, pod ostrością prawa stanąć wzywają się.

Gwoździec dnia 15 maja 1876.

Komisarz konkursowy.

Drelichowski.

(2285 1—3) **Obwieszczenie**

L. 7042. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pan adwokat Dr. Ludwik Pietrzycki przeciw Feliksowi hr. Morskiemu skargę wekslową o 150 złr. w. a. wniósł, i o pomoc sądową prosił, wskutek czego nakaz zapłaty w dniu 4 marca 1875 l. 3351 wydanym został.

Ponieważ pobyt pozwanego wiadomym nie jest, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata Dra Psarskiego na kuratora, i temuż nakaz zapłaty wręczył. Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał. i tutejszemu sądowi oznajmił ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisać by musiał.

Tarnów dnia 4 maja 1876.

(2151 1—3) **Edykt.**

L. 494. C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu wzywa celem przyznania kapitału indemnizacyjnego orzeczeniem byłej c. k. Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych w Krakowie z dnia 14 grudnia 1857 r. L. 4642 na sumę 1592 zł. 47 4/8 kr. m. k. dla jednej szóstej (1/6) części dóbr Zawada i Nawojówki wedle Dom. 65, pag. 425 n 29. haer. i następnych do Józefa Czerskiego i masy spadkowej Tomasza Czerskiego należącej tych wszystkich którzy jakie prawa hipoteczne na tych dobrach mają, aby swoje wierzytelności i pretensye najpóźniej do dnia 10 lipca 1876 r. w c. k. Sądzie obwodowym w Nowym Sączu piśmienie lub ustnie zgłosili.

Zgłoszenie ma zawierać:

a) imię i nazwisko tudzież miejsce zamieszkania zgłaszającego i jego pełnomocnika, który się pełnomocnictwem we formie prawnej wystawionem i legalizowanem ma wykazać;

b) liczebnie oznaczoną wierzytelność hipoteczną, tak co do kapitału jakoteż co do odsetków, o ile im służy prawo zastawu równe z kapitałem;

c) tabularne oznaczenie zameldowanej pozycyi;

d) a jeżeli zgłaszający mieszka po za obrębem tutejszego Sądu obwodowego także wymienienie pełnomocnika tutaj zamieszkałego do odbierania sądowych uchwał, inaczej takowe zgłaszającemu pocztą będą przesłane, a to ze skutkiem prawnym doręczenia do rąk własnych.

Zarazem się oznajmia, że niezgłaszający swej pretensyi w powyższym terminie uważanym będzie, jakoby na przekazanie swej wierzytelności na kapitał indemnizacyjny wedle porządku tabularnego zezwolił i że przy odnośnej rozprawie nie będzie słuchany.

Niezgłaszający swej pretensyi w terminie edyktalnym traci także prawo wszelkiego zarzutu i wszelkie środki prawne przeciw porozumieniu się wierzycieli stawających w ślad § 5. patentu z dnia 25 Września 1850 możliwemu w przypuszczeniu, że jego wierzytelność w miarę porządku tabularnego na kapitał indemnizacyjny przekazaną lub też w ślad §. 27 patentu z dnia 8 listopada 1853 na gruncie zabezpieczoną zostanie.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Nowy Sącz dnia 22 kwietnia 1876.

(2284 1—3) **Edikt.**

Zahl 6864. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird bekannt gegeben, es sei gleichzeitig über das gesammte bewegliche, und das in den Ländern für welche die Konkursordnung vom 25 Dezember 1868 Nr. 1 des R. G. B. vom Jahre 1869 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des in Husiatyn wohnenden Matias Mendel, Schnittwaaren-Krämers der Konkurs eröffnet, und zur Leitung desselben der k. k. Bezirksrichter in Husiatyn Herr Pollo bestimmt, zum einstweiligen Massa-Verwalter aber der Gläubiger aus Husiatyn: Abraham Czoban bestellt worden. Alle welche gegen diese Konkursmasse einen Anspruch als Konkursgläubiger erheben wollen, haben ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtstreit darüber anhängig sein sollte, innerhalb sechszig Tagen vom Tage der Kundmachung dieses Edikts an gerechnet, bei Vermeidung der in denselben angedrohten Nachtheile, zur Anmeldung, und bei der Tagfahrt, welche vom genannten k. k. Konkurs-Kommissär anberaumt und kundgemacht werden wird, zur Liquidirung und Rangsbestimmung zu bringen.

Den, bei der allgemeinen Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu, durch frei Wahl einen definitiven Massaverwalter, dessen Stellvertreter und einen Gläubiger-Ausschuß zu berufen; bei welcher Tagfahrt auch im Sinne des § 68 der Konkursordnung der Vergleich versucht wird.

Zur Bestättigung der vom Gerichte bestellten oder Ernennung eines anderen vorläufigen Massaverwalters und Stellvertreters desselben und zur Wahl des vorläufigen Gläubiger-Ausschusses wird die Tagfahrt auf den 29 Mai 1876 um 10 Uhr Vormittags vor dem Conkurs-Kommissär in Husiatyn bestimmt.

Zugleich werden die Gläubiger, welche nicht im Sprengel des Tarnopoler k. k. Kreis-Gerichtes wohnen, aufgefordert, einen in Husiatyn wohnhaften Bevollmächtigten nahmhaft zu machen, widrigens ihnen über Antrag des Herrn Konkurs-Kommissärs auf ihre Gefahr und Kosten ein Kurator bestellt werden wird.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe dieses Konkurs-Verfahrens werden durch das Amtsblatt der Gazeta Lwowska bekannt gegeben werden. — Tarnopol den 12 Mai 1876.

(2278 1—3) **Edikt.**

Z. 798. Vom k. k. Kreisgerichte in Kołomea wird hiemit bekannt gegeben, daß über das gesammte wo immer befindliche bewegliche Vermögen dann über das in den Ländern für welche die Konkursordnung vom 25 Dezember 1868 Nr. 1 R G B. ex 1869 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des Berl Stein Handelsmannes in Kutty der Konkurs eröffnet wurde, und daß zur Leitung dieser Konkursverhandlung als Konkurskomißär der k. k. Gerichtsvorsteher Michael Csato in Kutty und zum einstweiligen Massaverwalter der Herr N Soroczyński Bürgermeister in Kutty bestellt sei.

Es werden demnach alle diejenigen welche gegen die Konkursmaße als Konkursgläubiger einen Anspruch erheben wollen, aufgefordert ihre auf was immer für einen Titel sich gründende Ansprüche selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, vor Ablauf von 60 Tagen bei diesem k. k. Kreisgerichte nach Vorschrift der Konkursordnung zur Vermeidung der in denselben angedroheten Rechtsnachtheile anzumelden; und bei der auf den 15 Maj 1876 um 9 Uhr Vormittags anberaumten Liquidirungstagfahrt, welche zugleich als Vergleichstagfahrt bestimmt wird die Liquidität und Rangordnung ihrer Forrerung nachzuweisen. Auch steht es den Gläubigern welche ihre Forderungen angemeldet haben frei; bei der Liquidirungstagfahrt an die Stelle des Vermögensverwalters dessen Stellvertretters und des Gläubigerausschußes andere Männer ihres Vertraues zu wählen.

Zur Bestättigung des einstweiligen Vermögensverwalters beziehungsweise zur Wahl eines neuen Vermögensverwalters dessen Stellvertretters und des Gläubigerausschußes wird die Tagfahrt auf den 21 März 1876, um 4 Uhr Nachmittags anberaumt, bei welcher die Gläubiger vor dem Konkurskommissär zu erscheinen haben.

Endlich werden die außerhalb Kutty wohnhaften Gläubiger aufgefordert einen in Kutty wohnhaften Schriftempfänger zu bestellen, und dem Gerichte denselben nahmhaft zu machen widrigenfalls auf ihre Gefahr und Kosten ein Kurator für sie bestimmt werden wird.

Die weiteren im Zuge des Konkursverfahrens nothwendigen Veröffentlichungen werden im Amtsblatte der „Gazeta Lwowska" und der Wiener-Zeitung erfolgen

Kołomea den 1 Februar 1876.

(2245 1—3) **Edykt.**

L. 4072. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności miasta Przemyśla 2720 złr. z 5/00 od 1 stycznia 1875 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności dłużnika Samuela Kranza pod l. 196 na Błoniu w jednym terminie na dniu 26 czerwca 1876 o godzinie 9 rano w biórze Nr. 23

1. Realność pod l. k. 196 na Błoniu w Przemyślu położona z pn. sprzedaną będzie ryczałtem bez żadnego wyłączenia.
2. Za cenę wywołania stanowi się wartość tej realności szacunkową w ilości 8614 złr. w. a.
3. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest kwotę 430 złr. 70 ct. jako 5% wadyum w gotowiźnie, albo w książeczkach galic. kasy oszczędności w listach zastawnych galic. stan. towarzystwa kredytowego, galic. akcyjnego banku hipotecznego, lub Przemyskiej kasy oszczędności, w obligacyach indemnizacyjnych, albo w innych papierach publicznych rządowych, podług ostatniego kursu w gazecie lwowskiej umieszczonego do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, który zakład przez najwięcej ofiarującego złożony, zatrzymany; innym zaś licytantom po ukończonej licytacyi, zwrócony będzie.

Przemyśl 12 kwietnia 1876.

(2283 1—3) **Edykt.**

L. 4994. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia nieobecnych M. N. Margolina i H. Kindlera że przeciw tymże na dniu 7 kwietnia 1876 l. 3858 nakaz zapłacenia sumy wekslowej 500 złr. 94 ct. z pn. galic. akcyj. Bankowi hipotecznemu wydany i ustanowionemu dla nich w osobie adwokata Dra Bardacha kuratorowi doręczony został.

Stanisławów 10 maja 1876.

(2277 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1655. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach niniejszem do publicznej wiadomości podaje że w sprawie egzekucyjnej Teodora Danilewicza przeciw Rozalii Matkowskiej i małoletnim, Antoniemu, Katarzynie, Petroneli i Pawlinie Matkowskim jako deklarowanym spadkobiercom ś. p. Eliasza Matkowskiego odbędzie się na zaspokojenie wywalczonej kwoty 500 złr. z przynależytościami odnośnie do tusądowego obwieszczenia z dnia 11 listopada 1875 l. 5949 przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 222 w Zaleszczykach położonej wedle dom Tom V. 78 n. 7 haerd. Eliasza Matkowskiego własnej na rzecz proszącego Teodora Danilewicza w zabudowaniu tutejszego sądu w jednym tylko terminie t. j. 26 maja 1876 o godzinie 10 przedpołudniem z tem, że realność ta także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek bądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi kwota 726 złr. a. w.

Wadyum 73 złr.

Inne warunki w tusądowej registraturze przejrzeć można.

O czem się chęć kupienia mających jakoteż z życia i miejsca pobytu niewiadomą wierzycielkę hipoteczną Katarzynę Prüffer i tych wierzycieli którzy po dniu 6 sierpnia 1875 do tabuli weszli i którymby uchwała doręczoną być niemogła z tem uwiadamia że dla nich kurator ad actum w osobie Dra Brodackiego ustanowionym został.

Zaleszczyki dnia 3 marca 1876.

(2252 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 2591. C. k. sąd powiatowy w Busku wyznacza do rozpoczęcia dochodzeń miejscowych w celu założenia ksiąg hipotecznych dla gminy katastralnej Nowosiołki liskie termin na dzień 29 maja 1876 o godzinie 8 przedpołudniem, na którym każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania zgłosić się, i wszystko co kolwiek dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna przytoczyć może.

Busk 15 maja 1876.

(2254 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 566 pr. Opróżnioną jest posada asystenta przy c. k. magazynie tytoniu i stempli we Lwowie w XI klasie rangi.

Ubiegający się o tę posadę winni swe podania zaopatrzone w dowody uzdolnienia w rachunkowości a mianowicie dokładnej znajomości i języków krajowych wnieść w przeciągu czterech tygodni do naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Lwów dnia 8 maja 1876.

(2255 1—3) **Konkurs.**

L. 785 pr. Opróżnioną jest jedna posada zarządcy w IX klasie rangi przy wschodnio-galicyjskich urzędach sprzedaży soli z prawnie ustanowionemi należytościami i z obowiązkiem złożenia kaucyi w wysokości jednorocznej płacy.

Podania należy z dokumentami służbowemi i z dowodem dokładnej znajomości języka polskiego w przeciągu czterech tygodni wnieść w przepisanej drodze urzędowej do c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Lwów dnia 16 maja 1876.

(2276 1—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 1060. Dnia 1 czerwca, 22 czerwca, 13 lipca 1876 r. każdym razem o 10 godzinie rano, odbędzie się w tutejszym Sądzie przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 63 w Zawoji położonej, Józefa Koziny nie objętej masy i Zofii Kozinowej własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, protokołem z d. 23 Grudnia 1873 r. L. 4957 egzekucyjnie zajętej a na 104 zł. ocenionej: na pierwszych dwóch terminach powyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim poniżej tejże, której 10% chęć kupna mający jako wadyum złożyć mają.

Warunki licytacyjne, akt zajęcia i oszacowania wolno interesowanym przejrzeć lub odpisać.

C. k. Sąd powiatowy.

Makow 6 kwietnia 1876.

(2274 1—3) **Edykt.**

L. 7870. Celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego w kwocie 440 zł. 65 ct. w. a. zpn. odbędzie się w tutejszym Sądzie w dniach 7 czerwca, 12 lipca i 16 sierpnia 1876 r. każdym razem o 10 godzinie rano przymusowa sprzedaż licytacyjna realności pod l. k. 109 w Starym Jazowie położonej wedle Dom. Cam. Tom I. pag. 186. 188. nr. 2 haer. dłużników Jana, Barbary i Maryi Wagnerów własnej.

Ceną wywołania jest przyjęta wartość szacunkowa tej realności w kwocie 1371 zł. w. a. wadyum zaś 138 zł.

Na pierwszych dwóch terminach sprzedana będzie ta realność tylko za lub zwyż ceny szacunkowej, zaś na trzecim także niżej takowej jednak nie niżej ceny jaka na zupełne pokrycie wszystkich wierzytelności hipotecznych zpn. będzie potrzebna, a gdyby powyższe terminy przeszły bez skutku wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków sprzedaży termin na 16 sierpnia 1876 r. o godz. 3 popołudniu.

Dalsze warunki licytacyjne można w tutejszym Sądzie przejrzeć lub sobie odpisać, zaś o stanie tabularnym tej realności można powziąść wiadomość w tutejszej tabuli wreszcie o stanie budynków i objętości tudzież jakości gruntów doń należących na miejscu w Starym Jazowie i w tutejszem c. k. Starostwie.

O tej sprzedaży zawiadamia się wierzycieli hipotecznych którzyby po 20 września 1875 r. do tabuli weszli niemniej tych którymby uchwała licytacyjna przed terminem doręczoną nie została na ręce ustanowionego kuratora p. Ferdynanda Krischkiego sekretarza tutejszej Rady powiatowej

Z c. k. Sądu powiatowego.

Jaworow 31 grudnia 1875.

(2208 1—3) **Edykt.**

L. 3318. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl §§. 14 i 20 ustawy z dnia 25 lipca 1871 nr. 96 Dz. u. p. do wiadomości powszechnej iż termin celem zgłoszenia praw i pretensyi z powodu zamierzonego utworzenia nowego ciała tabularnego dla realności pod l. k. 382 2/4 w mieście Lwowie położonej jakoteż intabulacyi Karola Höfflicha za właściciela tej realności, pierwszym tutejszosądowym edyktem, z dnia 14 września 1875 r. l. 18447 wyznaczony minął i przeto wszystkich tych. którzy z przyczyny istnienia lub porządku tabularnego wpisów odnoszących się do wspomnionego ciała tabularnego za pokrzywdzonych się uważają, niniejszem wzywa, by zarzuty swe do dnia 1 czerwca 1876 r. r. włącznie w c. k. sądzie krajowym w sprawach cywilnych we Lwowie zgłosili, w przeciwnym bowiem razie rzeczone wpisy moc wpisów księgi gruntowej osiągną.

Wreszcie czyni się także uwagę, iż restytucya lub przedłużenie terminu powyższego dla stron pojedyńczych miejsca niema.

Z c. k. wyższego Sądu krajowego

Lwów dnia 23 lutego 1876.

(2203 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2557. C k. Sąd powiatowy w Komarnie wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia resztującej należytości dyrekcyi zakładu kredytowego włościańskiego w ilości 91 zł. 52 ct. w. a zpn. publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod Nr. k. 8 star. 9 now. sub. rep. 32 w Hołodówce Szymona Pijak własnej w trzech terminach dnia 16 czerwca 1876 r. dnia 21 lipca 1876 r. i dnia 18 sierpnia 1876 r. każdym razem o godzinie 10 zrana w sądzie tutejszym odbędzie się.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w ilości 250 zł. w a., zakład wynosi 25 zł. w. a.

Realność ta na trzecim terminie i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania w t. s. registraturze przejrzeć można.

Komarno dnia 22 kwietnia 1876.

(2139 2—3) **Edykt.**

L. 8182. C. k. Sąd krajowy Krakowski podaje do powszechnej wiadomości, iż celem uskutecznienia dozwolonej tut. sąd. uchwałą z dnia 26 marca 1875 l. 3460 egzekucyjnej sprzedaży realności pod l. 135 Dz. I (179 gm II.) na zaspokojenie sumy 5000 zł. w. a. z pn. Rafałowi Jonaszowi Anisfeldowi od pp. Edwarda i Józefy Roterów się należącej, po ułożeniu ułatwiających warunków nowy termin licytacyjny na dzień 11 lipca 1876 o godzinie 10 przedpołudniem w gmachu sądowym wyznaczony został pod następującemi warunkami:

1. Przedmiot sprzedaży stanowi realność pod l. 135 Dz. I. (179 gm. II.) w Krakowie położona pp. Edwarda i Józefy Rotterów własnością będąca, tak jak w akcie oszacowania z dnia 16 lipca 1874 przez c. k. notaryusza p. Gutowskiego przy podaniu de pr. 4 sierpnia 1874 l. 22818 przedłożonem szczegółowo jest opisaną.
2. Realność ta sprzedaną zostanie niżej ceny szacunkowej.
3. Za cenę wywołania ustanawia się sumę 6000 złr. a. w. poniżej której powyższa realność pod l. 135 Dz. I. (179 gm. II.) sprzedaną nie zostanie.
4. Reszta warunków licytacyjnych w punktach 3 4 5 6 7 9 10 i 11 edyktu z dnia 26 marca 1875 l. 3460 ogłoszonego w „Gazecie Lwowskiej" w Nrach 94. 96 i 97 z r. 1875 który w registraturze c. k. sądu krajowego przejrzanym być może pozostają nie zmienione.

Kraków 21 kwietnia 1876.

(2211 2—3) **Edykt.**

L. 20237. Do likwidacyi wierzytelności już po upływie terminu edyktem c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie z dnia 30 czerwca 1875 r., l. 35097 wyznaczonego wsprawie rozbiorowej Emila Latineka zgłoszonych wyznaczam termin na d. 30 maja 1876 r. o godzinie 9 przed południem, na który wszystkich wierzycieli rzeczonej masy rozbiorowej wzywam.

Lwów dnia 10 maja 1876.

Radca c. k. sądu krajowego, jako komisarz konkursowy. *Michalczewski.*

(2223 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 2597. C. k. Sąd powiatowy ustanawia dla Andrucha Hanczar z Toustobab uchwałą c k Sądu obwodowego Złoczowskiego z dnia 31 marca 1876 r. l. 2917 za marnotrawcę uznanego, kuratorem Stacha Dusznika z Toustobab.

Podhajce dnia 2 maja 1876.

(2137 3—3) **Konkurs.**

L. 460. Dodatkowo do ogłoszenia z dnia 8 marca b. r. l. 368 rozpisuje się niniejszem konkurs na posadę nauczyciela kierującego przy szkole w Jarosławiu na przedmieściu leżajskiem z płacą 600 złr., dodatkiem 100 złr. za kierownictwo i wolnem pomieszkaniem.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę wnieść mają swoje podania, w potrzebne świadectwa zaopatrzone, najdalej do końca czerwca b. r. za pośrednictwem swych władz przełożonych do c k. Rady szkolnej okręgowej w Jarosławiu.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej
w Jarosławiu dnia 11 maja 1876.

(2044 3—3) **Edykt.**

L. 4982. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Tomasza Jaszowskiego, w razie zaś śmierci jego, z nazwiska życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców tegoż, iż przeciw n m Jossel Löwenthal w dniu 9 kwietnia 1876 l. 4982 do tutejszego sądu wniósł pozew o uznanie własności realności pod l. k. 85 w Przemyślu na Zasaniu położonej, który to pozew udzielono ustanowionemu dla pozwanych kuratorowi w osobie p. adw. Dr. Smutnego z zastępstwem p. adw. Dr. Łużeckiego w Przemyślu z poleceniem, ażeby do dni 90 pisemną obronę pod rygorem skutków §. 32 spr. sąd. wniósł.

Rzeczą tego, z miejsca pobytu nieznanego jest, podać ustanowionemu dla niego kuratorowi potrzebne dla obrony środki, lub innego sobie zastępcę obrać i takowego sądowi przedstawić, gdyż inaczej złe skutki samemu sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl dnia 12 kwietnia 1876.

(2129 3—3) **Edykt.**

L. 1253. W dniach 31 maja, 3 lipca i 7 sierpnia 1876 każdego razu o 10 godz. rano odbędzie się w tutejszym Sądzie powiatowym przymusowa sprzedaż licytacyjna realności dłużników Jędrzeja i Katarzyny Makowejów pod Nr. 19 w Jaworowie położonej na 700 zł. w. a. oszacowanej ciała tabularnego nie stanowiącej, celem zaspokojenia pret nsyj Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 392 zł. zpn. a to na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim zaś i niżej takowej.

Cena wywołania wynosi 700 zł. wadyum 70 zł. w. a

Dalsze warunki licytacyjne i akta zastawniczego opisania tej realności można w tutejszym Sądzie przejrzeć

Z c. k. Sądu powiatowego
Jaworów 31 marca 1876.

(2103 3—3) **Edikt.**

Zahl 9517. Vom k. k. Bezirks-Gerichte in Kossów wird hiemit öffentlich bekannt gemacht, daß in Sachen des Majer Jägermann gegen Iwan Pawluk wegen 15 Gulden österr. Währ. zur Hereinbringung der Vergleichssumme von 15 fl. ö W. sammt Exekutionskosten per 3 fl. 34 kr, 3 fl. 12 kr., 94 kr., 2 fl. 12 kr. und den Kosten des gegenwärtigen Gesuches per 13 fl 7 kr. die exekutive öffentliche Veräußerung der schuldnerischen in Werbowce sub Cons.-Nr 148 gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden Realität bewilligt, und behufs Vornahme derselben drei Termine und zwar auf den 31 Mai, 28 Juni und 19 Juli 1876 jedesmal um 10 Uhr Vormittags anberaumt wurden, bei deren erstem und zweitem Termine diese Realität nur um oder über dem Schätzungswerthe, — beim dritten aber auch unter demselben, um welchen immer Preis unter folgenden Bedingungen veräußert werden wird.

Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth von 295 Gulden österreichischer Währung angenommen.

Jeder Kauflustige ist verbunden 10% des Ausrufungspreises als Vadium zu Händen der Lizitationskommission im Baaren zu erlegen, welches dem Meistbietenden in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen aber nach Abschluß der Lizitation zurückgestellt werden wird.

Die übrigen Lizitationsbedingungen sowie der gerichtliche Schätzungsakt können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden, hinsichtlich der auf der Realität haftenden öffentlichen Abgaben werden die Kauflustigen an das hiesige k. k. Steueramt gewiesen.

Wozu Kauflustige eingeladen werden.

K. k. Bezirksgericht.
Kossow 21 Dezember 1875.

(2106 3—3) **Edykt.**

L. 145. C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niniejszym edyktem Isahara Gutharz a względnie tegoż spadkobierców, iż pod dniem 8 stycznia 1876 l. 145 gmina miasta Stryja wypowiedziała temuż najem części gruntu niniejszego na Kruczajówce pod l. k. 115 w Stryju położonego, i że z powodu niewiadomego miejsca pobytu tak Isahara Gutharz jakoteż jego spadkobierców dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowiono kuratora w osobie p. adw. Dr. Popiela ze Stryja i temuż wypowiedzenie doręczono

Wzywa się zatem wspomnionego Isahara Gutharz a względnie tegoż spadkobierców, by ustanowionego kutatora należycie poinformowali, lub innego zastępcę mianowali, gdyż inaczej złe skutki sami sobie przypiszą. Stryj dnia 9 stycznia 1876.

(2144 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 807. Celem zapewnienia dostawy 188.7 kub. metrów czyli $55\frac{5}{10}$ sągów drzewa opałowego bukowego dla domu więziennego w Tarnowie na 2 półrocze 1876 odbędzie się dnia 26 maja 1876 od godziny 9 z rana w tutejszym Sądzie publiczna licytacya in minus.

Przedsiębiorcy złożyć mają 10% wadyum w kwocie 89 zł. i przystąpić mogą albo do ustnej licytacyi, lub wnieść do rąk komisyi licytacyjnej piśmienne oferty zastosowane do warunków licytacyjnych, które w tutejszym Sądzie przejrzane być mogą.

Prezydyum Sądu obwodewego
Tarnów 7 maja 1876.

(2196 3—3) **Edykt.**

L. 7360. C. k. sąd krajowy w Krakowie w celu doręczenia towarzystwu Filantropów orzeczenia Magistratu miasta Krakowa z dnia 18 marca 1876 r., l. 5308 mocą którego postanowiono, że zarząd kapitałem 24288 złp. 25 gr. wynoszącym na realności pod l. 191 Dz. I./390 gm. II. w Krakowie położonej, colegium minus zwanej na rzecz Towarzystwa Filantropów zaintabulowanym na gminę miasta Krakowa przechodzi, z uwagi że towarzystwo Filantropów co do obecnego swego istnienia nie jest znanem w myśl §. 276 u. c. ustanawia dla tegoż Towarzystwa kuratora w osobie p. adw. Dr. Hajdukiewicza z substytucyą p. adw. Dr, Wilkosza i o tem rzeczone towarzystwo Filantropów niniejszym edyktem zawiadamia, w celu możliwego przestrzegania praw swoich.

Kraków dnia 7 kwietnia 1876.

(2190 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5868. C. k. Sąd powiatowy w Starem mieście ogłasza, że w celu wydobycia pretensyi Fiszla Aberdama w kwocie 25 zł. w. a. kosztami sporu w ilości 2 zł. tudzież kosztów egzekucyi w kwotach 5 zł. 62 ct., 2 zł. 10 ct. i 74 ct. już przyznanych dalej kosztów tego podania, które w ilości 2 zł. 42 ct. przyznaje się przymusową sprzedaż pod l. k. 22 w Woli Koblańskiej dłużniczki Anny Sozańskiej własnej ciała hipotecznego niestanowiący na rzecz proszącego Fiszla Aberdama protokołem de pres. 20 czerwca 1874 l. 3622 zastawnie opisanej w dniach 23 czerwca 1876, 14 lipca 1876 i 4 sierpnia 1876 o godz. 11 przed połud. się odbędzie.

Warunki licytacyi mogą być przejrzane w sądowej registraturze.

Stare miasto 22 grudnia 1875.

(2215 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 11581. Celem przyznania dwóch galicyjskich miejsc funduszowych w c. k. akademii Maryi Teresy we Wiedniu ogłasza się niniejszem konkurs.

Życzący sobie umieścić w wyżwspomnianej akademii syna lub opiece swej poruczonego młodzieńca, powinni podać o to najdalej do dnia 5 czerwca r. b. dołączając do podań co następuje:

1. Metrykę chrztu kandydata należycie legalizowaną w dowód, że tenże skończył lat ośm, a nieprzekroczył roku dwunastego;
2. Świadectwo szkolne w dowód, że kandydat ukończył ukończył z postępem przynajmniej trzecią klasę szkół pospolitych (dawniej normalnych). Jeżeli kandydat uczył się dotychczas prywatnie, należy również załączyć świadectwo obyczajności, wydane przez miejscowego plebana.
3. Świadectwo lekarskie o stanie zdrowia kandydata, tudzież poświadczenie zaszczepienia ospy lub poświadczenie o przebyciu naturalnej ospy.
4. Zaświadczenie o stanie majątku, wydane przez miejscowego plebana a zatwierdzone przez zwierzchność gminną i c. k. starostwo powiatowe, w którem wyrazić należy, czyli kandydat ma rodzeństwo i jak liczne, nakoniec
5. Deklaracyę podającego, że w razie przyjęcia do akademii sprawi kandydatowi pinrwsze oporządzenie a nadto, że w takim razie płacić będzie do kasy akademickiej na uboczne wydatki corocznie po 200 zł. w. a.

Program akademii oraz informacyę o szczegółach pierwszego oporządzenia ucznia przejrzeć można w Archiwum Wydziału krajowego.

Przyjęcie do Akademi nastąpi z początkiem roku szkolnego $187^6/_7$ w miesiącu wrześniu.

Podania wniesione po upływie terminu konkursowego, lub też do innej władzy nie znajdą uwzględnienia.

Z wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego
Ks. Krakowskiego
We Lwowie dnia 16 maja 1876.

(2159 3—3) **Edykt.**

L. 4515. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia z miejsca pobytu i z życia niewiadomych sukcesorów Jana Pileckiego tudzież ich z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców i prawonabywców że przeciwko nim wniósł przed c. k. sąd krajowy w Krakowie p. Michał Romer przez adw. Dra Lisowskiego pod dniem 22 lutego 1876 l. 4515 pozew o orzeczenie że prawo żądania zapłaty zaintabulowanej w stanie biernym realności pod l. 40 Dz. III (daw. L. 204 gm. IX) w Krakowie położonej, wedle ks. gł. g. IX vol. nov. 3 pag. 287 n. 17 i ad 17 on kwoty 525 złp. 16$\frac{1}{2}$ ct. z procentem po 5% od właścicieli tejże realności wskutek przedawnienia zgasło i że zaintabulowane w stanie biernym realności pod l. 40 Dz. III (daw. L. 204 Gm. IX.) w Krakowie położonej wedle ks. gł. gm. IX vol. nov. 3 pag. 287 n. 17 i ad 17 on. na rzecz sukcesorów Jana Pileckiego prawo zastawu dla kwoty 525 złp. 16$\frac{1}{2}$ gr. z procentem po 5% ma być ze stanu biernego pomienionej realności wyextabulowane i z wszelkiemi przynależytościami i odnośnemi pozycyami wykreślone.

Ustanawiając dla z miejsca pobytu i z życia niewiadomych sukcesorów Jana Pileckiego tudzież z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców i prawonabywców kuratora w osobie adw. Dra Ferdynanda Wilkosza z substytucyą adw. Dra Cseszuaka zadekretowano pozew powyższy do postępowania pisemnego, wzywając zarazem niniejszym pozwanyck aby wymienionemu kuratorowi miejsce pobytu swego wskazali i z nim do obrony praw swych się porozumieli, lub też sami w celu obrony swoich praw stosowne kroki poczynili.

Kraków 25 lutego 1876.

(2120 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1582. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Lucyny Cybulskiej, w tabuli płatniczej dóbr Zagorzany z dnia 21 lutego 1874 l. 6075 kollokowanej, w kwocie 5000 złr. m. k. akcyami kolei żelaznej galicyjskiej Karola Ludwika czyli 5250 złr. w. a. z kuponami od 1 stycznia 1864, różnicą kursu gdyby ten spadł niżej jak między 210 fr. 75 ct., a 213 złr. 25 ct. a. w., z procentem po 6% od 1 kwietnia 1864., z karą konwencyonalną po 1% rocznie od 1 kwietnia 1864, z dywidendą po 7 złr. w. a. rocznie od każdej akcyi od 30 czerwca 1864 tudzież kosztów przyznanych w kwotach 17 zł. 1 ct. a. w., i 6 złr. 36 ct. a. w. wreszcie kosztów niniejszej relicytacyi w kwocie 81 fr. 52 ct. w. a. tudzież kosztów druku edyktu licytacyjnego, resp. celem ściągnięcia z reszty ceny kupna dóbr Zagorzany u Julii Hrb. Ciechońskiej, zalecającej, kwoty 15000 złr a. w., dozwala się relicytacyi dóbr Zagorzany w cyrkule ongi Jasielskim położonych, wedle Dom: 413 pag 151 n. 22 haer. Julii Hr. Ciechońskiej własnych, która to relicytacya w gmachu c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu w jednym tylko terminie t. j. w dniu 7 lipca 1876 o 9 godzinie przedpołudniem odbędzie się.

Cenę wywołania stanowi kwota 53555 złr. 46 ct. a. w.

Wadyum przed licytacyą złożyć się mające wynosi 5355 złr. a. w.

Wyciąg tabularny i warunki licytacyjne mogą być przejrzane w sądzie obwodowym a wykaz podatków w c. k. urzędzie podatkowym w Gorlicach.

O rozpisaniu niniejszej relicytacyi uwiadamia się wierzycieli wiadomych do rąk własnych, zaś tych których miejsce pobytu nie jest wiadomem, a mianowicie Marcelego Łepkowskiego, Samuela Selzera, Leiba Monderera, Stanisława hr. Ostrowskiego, Józfea Faltera, Zofię Domagalską, Augusta Franta czyli Frantę, Jakóba Blankensteina czyli Blanksteina, Wilhelma Rau, Dominika Jwanowskiego, Karola Rychlickiego, Władysława Kamińskiego. Ksawerego Muszyńskiego, formeter czyli frometer Schwenk, tudzież tych wierzycieli którzyby po 18 marca 1876 do tabuli krajowej weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze rezolucye, wcześnie lub w ogóle doręczone być nie mogły, przez edykt i kuratora ustanowionego w osobie Adw. dr. Zielińskiego z podstawieniem Adw. Dr. Bersona, wreszcie Julią hr. Cichońską właścicielkę dóbr do rąk kuratora adw. Dr. Kapiszewskiego w Corlicach i przez niniejszy edykt.

Nowy Sącz 15 kwietnia 1876.

(2166 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 643. C. k. Sąd powiatowy w Rożniatowie podaje do powszechnej wiadomości, że celem ściągnienia należytości Szymona Weissmana w ilości 170 zł. w. a w raz z pn. odbędzie się w Rożniatowie dnia 16 czerwca 1876, dnia 3 sierpnia 1876 i dnia 26 października 1876 o godz 10 przed południem publiczna przedaż realności w Krechowicach pod l. 198 położonej dłużnika Macieja Grabowskiego własnej. Na pierwszym i drugim z wyznaczonych terminów realność powyższa będzie tylko na cenę szacunkową, lub za wyższą; za trzecim zaś i za niższą cenę sprzedana, o czem się chęć kupienia mających uwiadamia.

Rożniatów dnia 21 lutego 1876.

(2049 3—3) **Edykt.**

L 1287. C. k. Sąd powiatowy w Oświęcimie podaje do wiadomości, że na żądanie Karola Mańka celem zaspokojenia należytości 300 zł. w. a. z pn. odbędzie się w dniach 14 czerwca, 12 lipca i 16 sierpnia 1876 zawsze o godzinie 10 zrana w biórze c. k. Sądu powiatowego w Oświęcimie przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. 81 w Jawiszowicach położonej, z budynków mieszkalnych i gospodarczych pod jednym dachem 2 zagrodów i gruntu około 1$\frac{1}{2}$ morga w stawie. „Dzielnik" się składającej w połowie t. j. 60/120 częściach i 12/120 częściach do Katarzyny 1go Sajdak 2go Dulniak w 48/120 częściach zaś do małolet. Jana, Karola, Zofii, i Franciszka Sajdaków należącej.

Realność ta sprzedaną będzie na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej wartości szacunkowej albo za wartość tę, na terzecim terminie zaś także niżej wartości szacunkowej.

Wartość szacunkowa w kwocie 490 zł. w. a. stanowić będzie pierwsze wywołanie.

Każdy chęć licytowania mający winien złożyć przed rozpoczęciem licytacyi i wadyum w wysokości 10% ceny szacunkowej w gotówce do rąk komisarza licytacyę prowadzącego.

Wadyum nabywcy będzie zatrzymane i w cenę kupna wliczone, innym zaś licytantom zaraz po ukończeniu licytacyi zostanie zwróconem.

Bliższe warunki licytacyjne protokoły opisania i oszacowania realności mogą być przejrzane w Sądzie tutejszym w godzinach urzędowych.

Oświęcim 3 kwietnia 1876.

(2207 3—3) **Edykt.**

L. 8124 22766. C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek podania Chaskla Pistrong zaintabulowano na mocy tusądowej uchwały z d. 28 marca 1872 r. L. 8075 prawo sześciuletniej dzierzawy folwarku Dąbrówka i prawo zastawu dla wynadgrodzenia w kwocie 300 zł. 500 zł. i 750 zł. w. a. w stanie biernym dóbr Dąbrówka Paprocka na rzecz proszącego.

Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomej p. Ludwiki Pieczyńskiej do rąk równocześnie w osobie adwokata Dr. Pomianowskiego z zastępstwem adwokata Dr. Popiela ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem panią Ludwikę Pieczyńską aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora, lub też w Sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosiła i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyła, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisać będzie musiała.

Z c. k. Sądu krajowego.
Lwów dnia 6 marca 1876.

(2052 3—3) **Edykt.**

L. 11444. C. k. Sąd powiatowy m del. Sekc. I we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że c. k. Prokuratorya Skarbu im W. Skarbu pocztowego przeciw Błażejowi Oczkowskiemu pod dniem 21 maja 1875 l. 14575 wniesła prośbę o egzekucyjne oszacowanie efektów w t. s depozycie na rzecz tegoż złożonych, do której prośby sąd tut. uchwałą z dnia 27 lipca 1875 r. l. 14575 się przychylił, a ponieważ miejsce pobytu Błażeja Oczkowskiego wiadomem nie jest, a zatem c. k. Sąd pow. m del. S. I we Lwowie do zastępywania i na jego koszt i szkodę tutejszego adwokata Dr. Pomianowskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony srodków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 10 kwietnia 1876.

2172 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 7179. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje niniejszem do wiadomości, iż w sprawach egzekucyjnych Arnolda Tamy przeciw Bogusławowi Ostiadel i Karolowi Suchodolskiemu o 1491 zł. i 1000 zł. w. a. z pn. dla Bogusława Ostiadel i Walentego Rycharskiego z miejsca pobytu niewiadomych kuratorów i to: dla Bogusława Ostiadla w osobie p. adw. Dr. Pietrzyckiego ze substytucyą p. Adwokata Tokarza zaś dla Walentego Rycharskiego w osobie p. adw. Dr. Psarskiego ze substytucyą p. adw. Dr. Forysta ustanowiono.

Tarnów 4 maja 1876.

(2173 2—3) **Edykt.**

L. 7047. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Feliksa hr. Morskiego że na prośbę Betty Rappaportowej t. s. uchwałą z dnia 4 maja 1876 do l. 7047 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 1000 zł. z pn. wydany został i że dla niego kuratora w osobie adw. Dr. Psarskiego ze substytucyą adwokata Dr. Forysta ustanowiono i temuż nakaz zapłaty doręczono.

Poleca się więc Feliksowi hr. Morskiemu by ustanowionemu kuratowi potrzebną informacyę udzielił lub innego zastępcę sobie obrał i o tem sądowi doniósł.

Tarnów dnia 4 maja 1876.

(2188 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 493. W dniach 22 czerwca 1876, 13 lipca 1876 i 27 lipca 1876 r., każdym razem o godz. 11 przed południem, odbędzie się w tutejszym c. k. Sądzie powiatowym, celem wydobycia wywalczonej sumy 47 złr. $21^1/_3$ ct. a. w., z potrąceniem od takowej kwoty 20 złr., z odsetkami po 22 % od 1 lutego 1873 r. i kosztów 1 złr. 54 ct. w. a, już przyznanych, tudzież kosztów niniejszego podania które się podającemu w umiarkowanej ilości 2 złr. 64 ct. a. w. przyznaje, na rzecz proszącego Jossla Schmidt przymusowa sprzedaż gruntów pod Nr 8, 142, 748, 749, 1272 w Starem-Mieście położonej, Jana Klimowicza własnych, ciała ksiąg gruntowych nie stanowiących, na rzecz pretensyi Abrahama Lamma pto. 318 złr. w. a. z pn. protokołem z dnia 27 października 1873 r. l. 4132 zastawnie opisanych.

Warunki licytacyi mogą być w zwykłych godzinach urzędowych w registraturze sądowej przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy.

Stare-Miasto, 5 lipca 1875 r.

(2185 2—3) **Obwieszczenie**

L. 3807. W dniach 16 czerwca 1876, 7 lipca 1876 i 28 lipca 1876 r., każdym razem o godzinie 11 przed południem, odbędzie się w tutejszym c. k. Sądzie powiatowym, w biurze sędziego pow., celem wydobycia wywalczonej sumy 14 złr. 54 ct. a.w., tudzież przyznanych już kosztów sądowych i egzekucyjnych w ilości 1 złr. 53 ct., 94 ct. i 1 złr. $58^1/_2$ ct., jako też kosztów niniejszego podania, które podającemu w umiarkowanej ilości 3 złr. 84 ct. przyznaje się, na rzecz proszącego Salamona Teichera, przymusowa sprzedaż realności, pod l. k. 15, subr. 856 w Strzelbicach, pozwanej Paraski Bahrij własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, protokołem de praes. 29 listopada 1872 r. l. 4865 zastawniczo opisanej, na 50 złr. a. w. oszacowanej.

Warunki licytacyi mogą być w zwykłych godzinach urzędowych w registraturze sądowej przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy.

Stare-Miasto, 2 grudnia 1874 r.

(2249 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 9719. Lwowski c. k. wyższy sąd krajowy podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że pan Antoni Kukurewicz reskryptem c. k. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 28 marca 1876 r., l. 3919 do Radziechowa w okręgu c. k. sądu obwodowego Złoczowskiego mianowany c. k. notaryusz dnia 9 maja 1876 r. przysięgę złożył.

Lwów dnia 17 maja 1876.

(2241 2-3) **Edykt.**

L. 13999. C. k. Sąd krajowy w sprawach cywilnych we Lwowie, wzywa niniejszym edyktem posiadacza książeczki Towarzystwa Zaliczkowego Lwowskiego z daty Lwów 7 stycznia 1874 r., l. 60, na 20 złr. w. a. opiewającej, 6%, na imię Czesława Kobuzowskiego wystawionej aby się w przeciągu jednego roku ośmiu tygodni i 3 dni od dnia ostatniego ogłoszenia dotyczącego edyktu w tutejszym sądzie tym pewniej zgłosił o ile że wrazie przeciwnym po bezskutecznym upływie powyższego terminu książeczka pomieniona amortyzowaną zostanie.

Lwów dnia 14 kwietnia 1876.

(2216 2—3) **Edikt.**

Zahl 5465. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanislau wird bekannt gemacht, es sei über das gesammte, wo immer befindliche, bewegliche so wie über das, in den Ländern, für welche die Konkursordnung vom 25 Dezember 1868 R. G. B. 1869 Nr. 1, giltigelegene unbewegliche Vermögen des Markus Herrmann Bierbräuerei-Pächter in Stanislau, der Konkurs eröffnet worden. — Zur Leitung desselben wurde der k. k. Gerichtsadjunkt Rybczyński und als einstweiliger Massaverwalter Herr Chaim Meiseles bestimmt. — Alle diejenigen, welche gegen diese Konkursmasse einen Anspruch als Konkursgläubiger erheben wollen, haben ihre Forderungen selbst wenn ein Rechtstreit darüber anhängig sein sollte, innerhalb sechszig Tagen vom Tage der Kundmachung dieses Ediktes an, bei diesem k. k. Kreisgerichte nach Vorschrift der Konkurs-Ordnung, zur Vermeidung der in derselben angedroheten Nachtheile, zur Anmeldung, und bei der am 20 Juli 1876 um 9 Uhr Vormittags hiergerichts abzuhaltenden Tagfahrt zur Liquidirung und zur Rangbestimmung zu bringen.

Den bei dieser allgemeinen Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu, durch freie Wahl an die Stelle des Massaverwalters, seines Stellvertreters der Mitglieder des Gläubigerausschusses, welche bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen. Zur Bestätigung des vom Gerichte bestellten, oder Ernennung eines anderen Massaverwalters und Stellvertreters desselben und zur Wahl eines Gläubigerausschusses, wird eine Tagsatzung auf den 1 Juni 1876 um 9 Uhr Vormittags hiergerichts anberaumt, zu welcher die Gläubiger unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege zu erscheinen, vorgeladen werden.

Zugleich wird den Gläubigern, welche nicht in Stanislau oder im Sprengel dieses Gerichtshofes wohnen, erinnert, daß sie nach §. 111 der Konkursordnung einen hierorts wohnhaften Zustellungs-Bevollmächtigten namhaft zu machen haben, widrigens über Antrag des Konkurs-Kommissärs auf ihre Gefahr und Kosten ein Kurator für sie bestellt werden würde.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe dieses Konkurs-Verfahrens werden durch das Amtsblatt der Lemberger Zeitung bekannt gegeben werden.

Stanislau am 13 Mai 1876.

(2187 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 6119. C. k. Sąd powiatowy w Starem mieście ogłasza, że wskutek odezwy c. k. Sądu obwodowego w Samborze z dnia 14 grudnia 1875 l. 19016 w celu wydobycia pretensyi Leopolda Lewickiego w kwocie 200 zł. w. a. z odsetkami po 6% od 20 lutego 1870 kosztami sporu w ilości 5 zł. 87 ct. tudzież kosztów egzekucyi w kwotach 5 zł. 22 ct. 2 zł. 87 ct. 5 zł. 26 ct. 1 zł. 96 ct., 2 zł. 36 ct., 1 zł. 47 ct., 4 zł. 81 ct. już przyznanych przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 262 w Starem mieście masy spadkowej ś. p. Tomasza Peruckiego własnej ciała hipotecznego niestanowiącej, na podstawie warunków przez proszącego przedłożonych w drodze publicznego przetargu odbyć się mającej w trzech terminach t. j. dnia 22 czerwca 1876, 23 lipca 1876 i 27 lipca 1876, każdym razem o godzinie 11 przed południem z tem że sprzedaż ta odbędzie się w biurze naczelnika podpisanego c. k. Sądu.

Warunki licytacyi przejrzeć można w tusądowej registraturze w zwykłych godzinach urzędowych.

Stare miasto 3 stycznia 1876.

(2231 2—3) **Edykt.**

L. 56279. C. k Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego z życia i miejsca pobytu Benjamina Fraenkla, że w skutek prośby Markusa Aszkenazego de pr. 27 maja 1874 l. 30114 uchwałą z dnia 6 czerwca 1874 intabulacya wykreślenia pozycyi n. n. 99, 101, 102, 104 98, 110, 95, 118 i 114 on. ze stanu biernego dóbr Niedzieliska dozwoloną została.

Doręczając powyższą uchwałę tabularną dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Benjamina Fraenkla do rąk równocześnie w osobie adwokata Dr. Sokala z substytucyą adwokata Dr. Weina ustanowionego kuratora, zawiadamia się go o tem niniejszym edyktem z wezwaniem, ażeby w czasie prawnym u kuratora, albo przez innego zastępcę, lub też osobiście do Sądu zgłosił, gdyż inaczej wszelkie z zaniedbania wyniknąć mogące skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów dnia 12 listopada 1875.

(2218 2—3) **Edykt.**

L. 2713. C. k. Sąd powiatowy miejski deleg. w Nowym Sączu podaje do publicznej wiadomości, że Maryanna Dryja rodem z Marcinkowic tamże zamieszkała, 28 lat mająca stanu wolnego, córka zmarłych Jana i Tekli Dryjów, została przez tutejszy c. k. Sąd obwodowy uznaną za głupkowatą i że kuratorem dla niej zamianowanym jest Jan Mróz z Marcinkowic.

Nowy Sącz dnia 2 kwietnia 1876.

(2176 2—3) **Edykt.**

L. 3399. Z c. k. Sądu powiat. Czortkowie wzywa się Jana Pelweckiego urodzonego na dniu 30 czerwca 1836 w Sosołówce który podczas bitwy pod Trautenau jako szeregowiec 24 pułku piechoty zaikł i od tąd śladu o swoim życiu lub miejscu pobytu niedał, ażeby w przeciągu roku jednego od dnia ogłoszenia tego edyktu w Gazecie Lwowskiej w Sądzie tutejszym lub u kuratora ustanowionego adw. Dr. Czaczkowskiego się zgłosił, lub też o miejscu pobytu doniósł gdyż po upływie tego czasu tenże jako zmarły uznanym będzie.

C. k. Sąd powiatowy

Czortków dnia 26 lipca 1875.

(2060 2—3) **Edykt.**

L. 18679. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni Franciszkowi Wiszniewskiemu, że przeciw niemu małżonkowie Antoni i Marianna Nawroccy pod dniem 3 kwietnia 1876 l. 18679, pozew o wykreślenie sumy 47 zł. m. k. w stanie biernym realności Nr. $322^2/_4$ we Lwowie, Dom. 36, p. 620 n. 3 on. zaintabulowanej wnieśli i o pomoc sądową prosili, wskutek czego ponieważ miejsce pobytu Franciszka Wiszniewskiego, a w razie jego śmierci spadkobiercy jego co do życia i pobytu wiadome nie są — zatem c. k. Sąd krajowy do zastępowania i na tychże koszt i szkodę tutejszego adw Dr. Raresa, z substytucyą adw. Dr. Szwedzickiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili słowem stosownych do obrony środków użyli gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów dnia 7 kwietnia 1876.

(2219 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1029. Dnia 13 czerwca 1876 r., dnia 11 lipca 1876 r. i dnia 8 sierpnia 1876 r., każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w Sądzie tutejszym publiczna egzekucyjna sprzedaż realności wiejskiej pod Nr. 15/54 w Zawadzie położonej, dłużnika Walentego Wilka własnej na zaspokojenie pretensyi p. Józefa Służewskiego w kwocie 200 zł. i 400 zł. w. a. zpn. i pretensyi kantoru pożyczek hr. Reja w kwocie 1000 zł. w. a. zpn.

Cenę wywołania stanowi kwota szacunkowa 5500 zł. wadyum zaś wynosi kwotę 550 zł. w. a.

Resztę warunków wolno przejrzeć w ts. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dębica dnia 24 kwietnia 1876.

(2214 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 739. Podaje się do wiadomości że c. k. notaryuszowi panu Władysławowi Starzewskiemu ze Stanisławowa przydzielił tut. Sąd powiatowy przedsięwzięcie aktów w sprawach spadkowych we wszystkich do obrębu tut. sądu powiatowego należących gminach.

Od c. k. Sądu powiatowego.

Tyśmienica 30 kwietnia 1876.

(2242 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2811. C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie przeprowadzi na miejscu w Króliku polskim dnia 27 maja 1876 o godzinie 10 rano, celem ściągnięcia dla Dmytra Tymczaka wierzytelności 71 zł. w. a. zpn. przymusową sprzedaż realności włościańskiej, ciała tabularnego nie stanowiącej, w Króliku polskim pod l. k. 47 i 48 rep. 65 położonej, dłużnika Piotra Pytla własnej w drodze publicznej licytacyi.

Cena szacunkowa tej realności wynosi 130 zł. zaś wadyum 10% takowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i ocenienia, przejrzeć można w Sądzie.

Rymanów 11 maja 1876.

(2221 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 7770. C. k. sąd powiatowy w Medenicach przedsięweźmie dnia 12 czerwca 1876 r., 27 czerwca 1876 i 12 lipca 1876 r., zawsze o 10 godzinie rano w tutejszo-sądowem zabudowaniu w drodze publicznej licytacyi przymusową sprzedaż realności pod l. k. 70 w Rabczycach ciała tabularnego nie stanowiącej na zaspokojenie sumy 147 złr. w. a. z pn. na rzecz Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego, w dwóch pierwszych terminach za cenę wywołania lub wyżej takowej a na ostatnim także niżej jej.

Za cenę wywołania ustanowiono 300 złr. Zakład wynosi 30 złr. w. a.

Warunki licytacyjne i akt oszacowania można w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć i odpisać.

O tem zawiadamia się tych, którymby uchwała licytacyjna dla jakiejkolwiek przyczyny doręczoną być nie mogła przez kuratora ustanowionego p. Aleks. Jurkiewicza.

Medenice dnia 19 grudnia 1876.

(2104 2—3) **Edykt.**

L. 829. C. k. Sąd powiatowy w Oświęcimie wiadomo czyni, iż w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Schmelza przeciwko Janowi i Zofii Bibrzyckim pto. 678 zł. w. a. zezwala na egzekucyjną sprzedaż połowy realności pod l. k. 48 i l. k. 60 w Babicach położonej Jana i Zofii Bibrzyckiej własnej na 2105 zł. w. a. egzekucyjnie oszacowanej i w celu wykonania egzekucyjnej licytacyi wyznacza dwa termina na dzień 30 czerwca i 25 sierpnia 1876 każdym razem o godzinie 10 zrana w kancelaryi sądowej z tem dołożeniem, że egzekwowana realność przy pierwszym i drugim terminie niżej ceny lub za cenę szacunkową przy trzecim terminie też i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Protokół szacunkowy i warunki licytacyjne w kancelaryi sądowej przejrzane być mogą. C. k. Sąd powiatowy

Oświęcim 14 kwietnia 1876.

(2156 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 158. Na dniu 14 czerwca, 14 lipca i 14 sierpnia 1876, odbędzie się licytacya realności pod l. k 168, 315/142 w Łyścu, w raz z gruntem do tejże należącym masy leżącej Teodora i Maryi Borysiuk własnej, na zaspokojenie długu c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 93 zł. w. a. z pn.

Cena szacunkowa 300 zł. w. a. wadyum 30 zł. w. a. oszacowanie i warunki licytacyjne mogą być przejrzane w registraturze tusądowej.

Z c. k. Sądu powiatowego

Bohorodczany 20 stycznia 1876.

(2228 2—3) **Edykt.**

L. 869. C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie czyni niniejszem wiadomo, że projekt nowych ksiąg gruntowych według przepisów powszechnej ustawy o księgach gruntowych i ustaw krajowych sporządzonych dla następujących posiadłości tabularnych i gminnych od dnia 1 lipca 1876 r. za nową księgę gruntową uważanym być ma:

1. Dla majętności tabularnych:

a) Sieciechów w okręgu Lwowskiego c. k. Sądu powiatowego miejsk. delegowan. Sekcyi II,

b) Zalesie w okręgu Janowskiego c. k. Sądu powiatowego,

c) Szczyrczyk i d) Huta obedyńska w okręgu Niemirowskiego c. k. Sądu powiatowego,

e) Krzywe w okręgu Cieszanowskiego c. k. Sądu powiatowego położonych.

II. Dla posiadłości w gminach katastralnych:

a) Sieciechów podlegających Lwowskiemu c. k. Sądowi powiatowemu miejsk. del. Sek. II jako instancyi realnej,

b) Zalesie podlegających Janowskiemu c. k. Sądowi powiatowemu,

c) Szczyrczyk i d) Huta obedyńska podlegających Niemirowskiemu c. k. Sądowi powiatowemu, nareszcie

e) Krzywe podlegających Cieszanowskiemu c. k. Sądowi powiatowemu jako instancyi realnej.

Sporządzony projekt dotyczących ksiąg przejrzanym być może a to dla posiadłości tabularnych w Tabuli c. k. Sądu krajowego we Lwowie, zaś dla posiadłości pod II poszczególnionych w biurze dotyczącego c. k. sędziego powiatowego.

Od dnia wyżej wspomnionego nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hypoteczne na wpisanych do księgi gruntowej nieruchomościach, tylko przez wpisywanie do nowej księgi gruntowej nabyte, ograniczone, na innych przelane lub zniesione być mogą.

Oraz wzywa się wszystkie te osoby, które na zasadzie prawa przed dniem otwarcia księgi gruntowej nabytego, żądają zmiany uczynionych w tejże wpisów tyczących się stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ma nastąpić przez przypisanie odpisanie lub przepisanie przez sprostowanie, oznaczenie nieruchomości lub połączenie ciał hypotecznych czyli też w innym sposobie, tudzież wszystkie te osoby, które już przed dniem otwarcia nowej księgi gruntowej nabyły na nieruchomościach do tejże wniesionych lub na ich częściach prawa zastawu, służebności lub innych praw do wpisania hypotecznego zdatnych o ile takowe jako należące do dawnego stanu biernego wpisane być mają i o ile one nie zostały do nowej księgi gruntowej już przy onej założeniu wpisane, ażeby zgłoszenia swe tem pewniej do dnia 1 lipca 1877 roku a to co do posiadłości tabularnych w ces. król. Sądzie krajowym we Lwowie co do innych w dotyczącym ces. król. Sądzie powiatowym wnieśli, ile że w razie uchybienia tego terminu utracą prawo dochodzenia swych roszczeń wspomnionych przeciw osobom trzecim, które prawa jakie hypoteczne w dobrej wierze nabędą na mocy niezaprzeczonego wpisu w nowej księdze gruntowej zawartego.

Okoliczności, iż prawo przedmiotem zgłoszenia będące jest widocznem z jakiej księgi publicznej z użycia wychodzącej, lub z uchwały sądowej jakiej albo iż w sprawie w toku znajduje się podanie stron odnoszących się do tego prawa nie zmieniają obowiązku do zgłoszenia się.

Przywrócenie do dawnego stanu dla upadłego terminu edyktalnego nie ma miejsca i przedłużenie onegoż dla pojedyńczych stron dopuszczalne nie jest.

Lwów dnia 2 maja 1876.

(2138 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1307. C. k. Sąd powiatowy w Łańcucie wiadomo czyni, że w sprawie egzekucyjnej Ozyasza Liliena pko. Józefowi i Katarzynie Pankom o 500 zł. w. a. z pn. w trzecim terminie, a mianowicie: dnia 9 czerwca 1876 o godzinie 10 przed południem przedsięweźmie egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 14 w Podźwierzyńcu położonej na 1960 zł. oszacowanej, także poniżej ceny.

Zakład 196 zł w. a.

Resztę warunków, tudzież ekstrakt tabularny i protokół oszacowania przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy
Łańcut dnia 27 lutego 1876.

(2193 3—3) **Konkurs.**

L. 791. Celem obsadzenia posady referenta ekonomicznego, w okręgu Krakowskiej c. k. podkomisyi krajowej p. gr., do której przywiązane jest dyurnum dziennych 3 złr. a. w., ogłasza się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść swe podania w przeciągu dni 14tu od dnia pierwszego ogłoszenia w urzędowej gazecie Lwowskiej licząc, przez właściwą c. k. władzę polityczną do Prezydyum c. k. Podkomisyi krajowej p. gr. w Krakowie, wykazując legalnemi świadectwami: obywatelstwo austryackie, wiek, stan, nauki, odbyte egzamina teoretyczne i praktyczne szczególnie w zawodzie ekonomicznym, nienaganne zachowanie się, stan zdrowia, dotychczasową służbę lub zatrudnienie, nakoniec znajomość języków krajowych.

Kraków dnia 13 maja 1876.

(2192 3—3) **Konkurs.**

L. 4262. W celu obsadzenia Apteki publicznej w Baranowie liczącem do 2000 mieszkańców, na której otworzenie c. k. Namiestnictwo reskryptem z dnia 13 kwietnia b. r. l. 17434 zezwoliło, rozpisuje się konkurs do 15 czerwca 1876 r.

Ubiegający się o koncesyę winni swe podania należycie ostęplowane i w dowody uzdolnienia i kwalifikacyi zaopatrzone, wykazujące mianowicie obywatelstwo austryackie i własnowolność, stopień doktora chemii lub magistra farmacyi na jednej z wszechnic Austryackich uzyskany, nieskazitelność obyczajów pod każdym względem, nakoniec posiadanie dostatecznego funduszu do urządzenia Apteki w Baranowie w przeciągu 6ciu miesięcy od uzyskania koncesyi, wnieść w wyżej oznaczonym terminie do c. k. Starostwa w Tarnobrzegu.

Tarnobrzeg dnia 3 maja 1876.

(2181 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 356. C. k. Sąd powiatowy w Rozwadowie oznajmia, że w dniach 13 czerwca 11 lipca i 16 sierpnia 1876 r. każdym razem przed południem, odbędzie się w tutejszym c. k. Sądzie powiatowym w drodze licytacyi publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 293 w Obojny położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej do Stanisława i Zofii Mierzwów należącej w celu wydobycia należytości Leiby Ewena w ilości 20 zł. 48 ct. w. a. z pn. z tem jednakże zastrzeżeniem, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, na trzecim zaś terminie za jaką bądź cenę sprzedaną zostanie.

Za cenę wywołania służy cena szacunkowa w ilości 50 zł. w. a. z której 10% jako zakład chęć kupna mający przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej złożyć mają.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w tutejszej registraturze.

Rozwadów dnia 4 marca 1876.

(2174 3—3) **Edykt.**

L. 2329. C. k. Sąd delegowany miejski cywilny w Krakowie rozpisuje egzekucyjną sprzedaż gospodarstw włościańskich pod l. 47, 48 i 49 położonych Jana Cyronia własnych na zaspokojenie sumy 500 zł. w. a. z pn. Towarzystwu zaliczkowemu od tegoż Jana Cyronia przyznanych, w trzech terminach t. j. dnia 31 maja, 27 czerwca i 27 lipca 1876 o godzinie 9 rano.

Warunki licytacyi w registraturze sądowej przejrzane być mogą.

Dla wierzycieli, którzyby po dzień 25 września 1875 na sprzedaż się mających gospodarstwach prawo zastawu uzyskali, ustanawia się kuratorem p. adw. Dr. Weigla z substytucyą p. adw. Dr. Wędrychowskiego.

Kraków 31 marca 1876.

(2178 3—3) **Edykt.**

L. 7156. Celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. galic. akcyjnego Banku hipotecznego w kwocie 41 zł. 40 ct. z pn. i 806 zł. 72 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym Sądzie w dniach 6 czerwca, 10 lipca i 14 sierpnia 1876 każdym razem o 10 godz. rano przymusowa sprzedaż licytacyjna realności pod l. k. 124 w Hartfeldzie położonej wedle Dom Cam. Tom I p. 134, 240 n. 5 haer. dłużnika Fryderyka Bäckera własnej.

Ceną wywołania jest przyjęta wartość szacunkowa tej realności w kwocie 957 zł. w. a. wadium zaś 196 zł.

Na pierwszych dwóch terminach sprzedana będzie ta realność tylko za lub zwyż ceny szacunkowej, zaś na trzecim także niżej takowej jednak nie niżej ceny jak na zupełne pokrycie wszystkich wierzytelności hipotecznych z pn. będzie potrzebna, a gdyby powyższe terminy przeszły bez skutku wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków sprzedaży termin na 14 sierpnia 1876 o 3 godz. popołudniu.

Dalsze warunki licytacyjne można w tutejszym Sądzie przejrzeć lub sobie odpisać zaś o stanie tabularnym tej realności można powziąść wiadomość w tutejszej Tabuli wreszcie o stanie budynków i objętości tudzież jakości gruntów doń należących na miejscu w Hartfeldzie i w Grodeckiem c. k. Starostwie.

O tej sprzedaży zawiadamia się wierzycieli hipotecznych, którzyby po 22 września 1875 do Tabuli weszli niemniej tych którymby uchwała licytacyjna przed terminem doręczona nie została na ręce ustanowionego kuratora p. Ferdynanda Krischkiego sekretarza rady powiatowej tutejszej.

Z c. k. Sądu powiatowego
Jaworów 31 grudnia 1875.

(2165 2—3) **Edykt.**

L. 1023. Na dniu 2 czerwca 1876 o 9 godzinie z rana będą w drodze publicznej licytacyi w tutejszym Sądzie sprzedawane rozmaite lica sądowe jako to pługi, brony, strzelby, pistolety, siekiery, wozy i t. p. przechowane, jeszcze za czasów byłych urzędów powiatowych opisane w osobnym protokole.

Wzywa się zatem wszystkich właścicieli, którzy byliby własność swoją wykazać mogli by w tym celu w przeciągu jednego roku od dnia trzeciego ogłoszenia w sądzie tutejszym się zgłosili.

Z c. k. Sądu powiatowego
Busk dnia 6 maja 1876.

(2061 3—3) **Edykt.**

L. 25170. C. k. Sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868, Nr. 1 Dz. p. p. położony majątek Alfreda Kiesling handlarza meblami.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu radcy sądu krajowego Theodorowiczowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. Dra. Balka wzywając zarazem wierzycieli aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy, i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 31 maja 1876 r. godzinę 10 przedpołudniem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym Sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej, pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 10 lipca 1876 r. i podać ją na terminie na dzień 19 lipca 1876 r., godzinę 10 przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w Gazecie Lwowskiej.

Z c. k. Sądu krajowego
Lwów, dnia 8 maja 1876.

(2152 3—3) **Edykt.**

L. 1613. C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu wzywa celem przyznania kapitałów indemnizacyjnych orzeczeniami byłej c. k. Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych w Krakowie z dnia 28 lipca 1856 r. L. 3468 i z dnia 17 września 1861 L. 3032 w sumach 960 zł. 10 kr. i 97 zł. 10 kr. m. k. dla jednej szóstej (1/6) części dóbr Zawada wedle Dom. 65, pag. 440 n. 35. haer. i Dom. 256, pag 10. n. 51 haer. dom. 256 pag. 20 n. 64, 65, 66, 67 i 69 haer, do Piotra i Katarzyny Bössbierów Stanisława i Zofii Widłów, Jana i Anieli Lenartowiczów i Franciszka Wojtyły należącej wyrachowanych wszystkich tych, którzy jakie prawa hipoteczne na tych dobrach mają, aby swoje wierzytelności i pretensye najpóźniej do dnia 12 lipca 1876 r. w c. k. Sądzie obwodowym w Nowym Sączu pisemnie lub ustnie zgłosili.

Zgłoszenie ma zawierać:

a) imię i nazwisko tudzież miejsce zamieszkania zgłaszającego i jego pełnomocnika, który się pełnomocnictwem we formie prawnej wystawionem i legalizowanem ma wykazać;

b) liczebnie oznaczoną wierzytelność, tak co do kapitału jakoteż co do odsetków, o ile im służy prawo zastawu równe z kapitałem;

c) tabularne oznaczenie zameldowanej pozycyi;

d) a jeżeli zgłaszający mieszka po za obrębem tutejszego Sądu obwodowego także wymienienie pełnomocnika tutaj zamieszkałego do odbierania sądowych uchwał, inaczej takowe zgłaszającemu pocztą będą przesłane, a to ze skutkiem prawnym doręczenia do rąk własnych.

Zarazem się oznajmia, że niezgłaszający swej pretensyi w powyższym terminie uważanym będzie, jakoby na przekazanie swej wierzytelności na kapitał indemnizacyjny wedle porządku tabularnego zezwolił i że przy odnośnej rozprawie nie będzie słuchany.

Niezgłaszający swej pretensyi w terminie edyktalnym traci także prawo wszelkiego zarzutu i wszelkie środki prawne przeciw porozumieniu się wierzycieli stawających w ślad §. 5. patentu z dnia 25 Września 1850 możliwemu w przypuszczeniu, że jego wierzytelność w miarę porządku tabularnego na kapitał indemnizacyjny przekazaną lub też w ślad §. 27 patentu z dnia 8 listopada 1853 na gruncie zabezpieczoną zostanie.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Nowy Sącz dnia 22 kwietnia 1876.

(2153 3—3) **Konkurs**

L. 2904. Do prowadzenia metryk izraelickich przy gminie wyznaniowej w Wiśniczu nowym i w Bochni rozpisuje się konkurs.

Ubiegający się o te posady mają podania swoje w 4 tygodnie od dnia 15 maja b. r., zaopatrzone w dowody jakich §. 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15 marca 1875 l. 14095 wymaga za pośrednictwem władzy ich zamieszkania do tutejszego c. k. Starostwa wnieść z oświadczeniem że gotowi są poddać się egzaminowi.

Bochnia dnia 10 kwietnia 1876.

(2145 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 623. Jego Excelencya Prezydent wyższego Sądu krajowego, zamianował reskryptem z dnia 24 kwietnia 1876 l. 3591 na mocy §. 301 post. kar. dla trzeciej zwyczajnej kadencyi posiedzeń Sądu przysięgłych przy Złoczowskim c. k. sądzie obwodowym.

Przewodniczącym Prezydenta tegoż sądu Ignacego Zborowskiego, a zastępcami przewodniczącego radców: Karola Pogliesa, Modesta Piaseckiego, Leopolda Szymonowicza, Faustyna Jahnera i Alfreda Linzbauera.

Trzecia zwyczajna kadencya sądu przysięgłych rozpoczyna się dnia 3 lipca 1876 o godzinie 9 przedpołudniem.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.
Złoczów dnia 9 maja 1876.

(2157 3—3) **Edykt.**

L. 50. C. k. Sąd powiatowy w Tyśmienicy uwiadamia że celem zaspokojenia przyznanych c. k. Prokuratoryi skarbu imieniem funduszu ubogich kosztów w ogólnej kwocie 8 złr. w. a., i kosztów niniejszej egzekucyi w kwocie 7 złr. 97 ct. a. w. po prawomocnem przeprowadzeniu dwóch pierwszych stopni egzekucyi dozwala się przymusową publiczną sprzedaż realności pod n. k. 62 99, rep. 170 w Tyśmienicy położonej wspólnie do Josla Friedmanna i dłużniczki Heni Friedmann należącej i do przeprowadzenia tej sprzedaży wyznacza się 3 termina t. j. na dzień 30 maja, 30 czerwca i 31 lipca 1876 zawsze o godzinie 10 zrana.

Za cenę wywoławczą ustanawia się wartość tej realności w kwocie 650 złr. a. w zaś wadyum wynosi 65 złr. a. w.

Realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową, przy trzecim terminie też niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych można w t. s. registraturze przejrzeć, a względem zaległości podatkowych odsela się interesowanych do urzędu podatkowego w Tłumaczu.

Tyśmienica dnia 31 marca 1876.

(2116 3—3) **Edykt.**

L. 25884. C. k. Sąd krajowy we Lwowie, niniejszym edyktem wiadomo czyni, p. Antoniemu Wereszczyńskiemu iż przeciw niemu Leib Proch pod dniem 3 maja 1876 l. 24214 prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 600 zł. w. a. z pn. wniósł i o pomoc sądową prosił.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome a zatem c. k. Sąd krajowy do zastępowania i na jego koszt i szkodę tutejszego adwokata Dr. Skowrońskiego z substytucyą adwokata Dr. Czeszera kuratorem mianował, któremu wydany dnia 3 maja 1876 r. l. 24214 nakaz zapłaty doręczonym zostaje.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 11 maja 1876.

(2099 3—3) **Edykt.**

L. 1866. C. k. Sąd obwodowy Stanisławowski zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomą Cyprę Birnbaum iż w celu doręczenia jej tusądowej uchwały z 19 czerwca 1875 r. l. 4390 na jej prośbę z 5 kwietnia 1875 r. l. 4390 o utworzenie nowego ciała tabularnego dla gruntu pod l. k. 184 i 186 1/4 tutaj położonego dla niej kuratorem adw. dr. Seinfelda z zastępstwem adw. dr. Bardacha ustanowiono i temuż kuratorowi powołaną uchwałę wraz z załącznikami prośby doręczono.

Stanisławów 14 kwietnia 1876.

(2213 3—3) **Edykt**

L. 1749. C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach ogłasza niniejszem, że przedsięweźmie przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. 389 w Niepołomicach położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej a Wojciecha Trzosa własnej a składającej się z domu z placem i ogródkiem pod 1 miarkę wysiewu na zaspokojenie należytości Löbl Majerowi w kwocie 18 zł. 40 ct. zpn. w trzech terminach licytacyjnych a mianowicie dnia 7 czerwca 1876 r. dnia 5 lipca 1876 r. i dnia 7 sierpnia 1876 r., każdym razem o godzinie 11 przed południem w tym Sądzie.

Cena szacunkowa i wywoławcza wynosi 40 zł.

Wadyum zaś 4 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Niepołomice dnia 7 maja 1876.

(2226 3—3) **Edykt.**

L. 5110. C. k. Sąd powiatowy w Tłumaczu ogłasza, że na zaspokojenie sumy 190 zł. 60 cnt zpn. odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod l. kons. 100 w Hryniowcach położonej masy spadkowej dłużnika Josla Kniesbachera własnej na rzecz Ity Kern w trzech terminach a to na dniu 8 czerwca 1876 r. i na dniu 11 lipca 1876 r. o 10 godzinie rano tylko za cenę szacunkową 2700 zł. w. a. lub wyżej takowej, zaś na 10 sierpnia 1876 r. o godzinie 10 rano i poniżej ceny szacunkowej.

Wadyum 270 zł.

Bliższe warunki i protokół zastawniczego opisania można w registraturze przejrzeć.

Tłumacz 28 grudnia 1875.

(2201 3—3) **Edykt.**

L. 3443. C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem masę leżącą Tekli z Siemigniowskich Kłodnickiej, Petronelę z Białeckich Matkowską i Leibę Hornsteina, że przeciw nim Franciszka z Babireckich Bobrowska, Władysława i Wincenty Gorzyccy i Józef Bem o extabulacyę z części dóbr Manajowa na rzecz Leona i Tekli Kłodnickich Dom. 130, pag. 381 n. 34 on. intabulowanych praw wspólnej własności wszystkich dochodów, obowiązek ponoszenia wspólnie ciężarów i wydatków, wzajemne prawo dożywocia wszystkich dóbr, donacyę wszystkich ruchomości po śmierci jednego małżonka pozostałych, z wszystkiemi nadcięża rami, pozew wnieśli, w skutek czego termin do wniesienia obrony pisemnej na 90 dni wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych powyższych jest niewiadomem, przeto c. k. Sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania ich na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata Billeta z substytucyą adwokata Haynego za kuratora ustanowił.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanych, aby albo sami się zgłosili, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać by musieli.

Złoczów dnia 29 kwietnia 1876.

(2123 3—3) **Edykt.**

L. 6565. C. k. Sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jana Młyńskiego, że przeciw niemu p. Wacław Maryan dw. im. Mazaraki dnia 24 kwietnia 1876 l. 6565 pozew o uznanie go za właściciela części dóbr Rostoczek dom. 61 pag 9, zapisanej i za uprawnionego do poboru indemizacyjnego kapitału z rętami z tej części dóbr wyrachowanego wniósł, i że ten pozew kuratorowi dla pozwanego w osobie p. adw. Dr. Kohna z zastępstwem p. adw. Dr. Ehrlicha ustanowionemu celem wniesienia obrony w 90 dniach doręczony został.

Wzywa się zatem Jana Młyńskiego, aby powyższemu kuratorowi swe środki obrony udzielił, lub innego obrońcę Sądowi wymienił.

Sambor dnia 25 kwietnia 1876.

(2236 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 8328. W moc rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa handlu z dnia 7 kwietnia b. r. l. 8691 zostanie z końcem maja b. r. urząd pocztowy w Bieńczycach obwodu Krakowskiego zwinięty. Do okręgu doręczenia tego urzędu przynależne miejscowości t.j. Batowice, Bieńczyce, Czyżyny z Łęgiem, Grębałów, Kantorowice, Krzesławice, Lubocza, Mistrzejowice, Mogiła, Raciborowice, Zasłów i Zesławice przydzielają się na powrót do okręgu doręczenia urzędu pocztowego w Krakowie mieście.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Lwów dnia 4 maja 1876.

(2236) **Kundmachung.**

Zahl 8328. Im Grunde hohen Handels-Ministerial-Erlasses vom 7 April 1876 Zahl 8691 wird mit Ende Mai 1876 das k. k. Postamt in Bieńczyce Krakauer Bezirkes aufgelassen. Die zum Bestellungsbezirke dieses Postamtes gehörigen Ortschaften als: Batowice, Bieńczyca, Czyżyny mit Łągie, Grębałów, Kantorowice, Krzeształowice, Lubocza, Mistrzejowice Mogiła, Raciborowice, Zasłów und Zesławice werden in den Bestellungsbezirk des k. k. Postamtes Krakau Stadt rückeinverleibt werden.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg am 4 Mai 1876.

2198 1—3) **Edykt.**

L. 413. C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie w myśl § 14 ustawy z 25 lipca 1871, l. 96 D. p. p. edyktami ogłasza, że na prośbę Maryanny Kozakiewiczowej imieniem własnem, tudzież jako matki i opiekunki małoletnich po Wincentym Kozaku czyli Kozakiewiczu pozostałych dzieci imieniem tychże, wniesioną uchwałą c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu z dnia 5 lipca 1872 l. 3318 utworzono dla realności pod Nk. 127 w Nowym Sączu przy ulicy Lwowskiej położonej, składającej się z gruntu budowlanego parcela Nr. 93, mierzącego 53 □ sążni z gruntu ogrodowego parcelę Nr. 130 mierzącego 41 □ sążni, tudzież z domu mieszkalnego murowanego, drewutni i budki nowe ciało tabularne i wzywa wszystkich którzyby się uważali być pokrzywdzeni w swoich prawach przez istnienie lub pierwszeństwo hipoteczne wpisów uskutecznionych, aby swe zarzuty wnieśli do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu w terminie trzech miesięcznym t. j. do dnia 20 sierpnia 1876, gdyż inaczej wpisy hipoteczne prawomocnemi się staną przyczem się dodaje że przywrócenie tego terminu edyktalnego jakoteż przedłużenie tego terminu dla pojedyńczych stron miejsca niema.

Co się w imieniu wysokiego c. k. sądu krajowego wyższego do publicznej wiadomości podaje.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz dnia 5 lutego 1876.

(2043 1—3) **Edykt.**

L. 9180. C. k. Sąd krajowy w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, iż w drodze dalszej egzekucyi prawomocnego wyroku z dnia 31 grudnia 1872 l. 21257 celem zaspokojenia sumy 3500 złr. w. a. z pn. Zofii i Janowi Marklom przyznanej odbędzie się w gmachu tutejszego sądu w biurze pod Nr. 9 dnia 17 października 1876 i 21 listopada 1876 zawsze o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż połowy dóbr Zegartowice z przyległościami Bigoszówka Kwasowice i Krzesławice w powiecie Wielickim położonych, dłużnika Jozefata Kałuskiego wedle dom 157 pag 252 n. 10 haer. własnych.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w ilości 43692 złr. 70 ct. w. a. poniżej której rzeczona połowa dóbr w tych dwóch terminach sprzedaną nie zostanie.

Wadyum wynosi 4369 złr. 30 ct. w. a.

Gdyby te dobra w powyższych dwóch terminach nad lub za cenę wywołania nie mogły być sprzedane nateneczas w celu ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych wyznacza się termin w tutejszym sądzie na dzień 28 listopada 1876 o 10 godzinie rano z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni, jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież wyciąg hipoteczny i akt oszacowania można przejrzeć w registraturze tutejszego sądu.

Kraków dnia 22 kwietnia 1876.

(2246 1—3) **Edykt.**

L. 3727. C. k. Sąd obwodowy jako wekslowy w Samborze uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Franciszkę Zacharysiewicz że przeciw niej nakaz zapłaty sumy 245 zł. w. a. z wekslu z daty: Sambor dnia 1 września 1865 na 245 zł. opiewającego pochodzącej na rzecz Katarzyny Zacharysiewicz jako żyratorki wydanym został i że dla niej kuratorem adw. dr. Pawlińskiego a tegoż zastępcą adw. dr Kohna mianowano polecając jej by kuratorowi swe środki do obrony udzieliła lub innego obrońcę sądowi wymieniła. Sambor dnia 9 maja 1876.

(2202 1—3) **Edykt.**

L. 1895. C. k. Sąd powiatowy w Komarnie wiadomo czyni, iż w sprawie Wolfa Rettig przeciw Andruchowi Proć pto 116 zł. w. a. zpn. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 34/49 rep. 51 w Konuszkach tuligłowskich w trzech terminach to jest: dnia 16 czerwca 1876,

dnia 21 lipca 1876,

dnia 16 sierpnia 1876,

każdą razą o 10 godzinie rano z tem, że przy pierwszych dwóch terminach realność za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim terminie i niżej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa realności 752 zł. 50 ct. w. a. — Wadyum wynosi 75 zł. 25 ct w. a.

Bliższe warunki licytacyjne jako to akt zastawniczego opisania i ocenienia w tusądowej registraturze przejrzane być mogą.

Komarno dnia 28 marca 1876.

(2171 1—3) **Edykt.**

L. 7556. C. k. Sąd krajowy jako sąd handlowy w Krakowie wzywa każdego, ktoby weksel z daty Siersza 21 listopoda 1875 r. na 170 zł. w. a. za trzy miesiące od daty płatny przez Mojżesza Grossa na własne zlecenie wystawiony a przez Gottlieba Raska i Paulinę Rassek akceptowany posiadał takowy c. k. Sądowi krajowemu w Krakowie w 45 dniach licząc od trzeciego ogłoszenia edyktu w gazecie Lowskiej przedłożył lub prawa swe do takowego roszczone tem pewniej wykazał, gdyż w razie przeciwnym po upływie tego czasu weksel wspomniony na ponowne żądanie Mojżesza Grossa za umorzony będzie uznany.

Kraków 31 marca 1876.

(2143) **Obwieszczenie.**

L. 4964. C. k. Sąd obwodowy w Samborze ogłasza, że do rejestru handlowych firm pojedyńczych wpisał zakład filialny fabryki zapałek „Chaim Hersch Lipschütz" w Stryju której zakład główny w Skolem, a inny zakład filialny w Smorzu istnieje.

Sambor dnia 31 marca 1876.

(2124 1—3) **Edykt.**

L. 6457. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Józefę Wisłocką, że Wilhelm Gazda wniósł przeciw niej tudzież innym spadkobiercom Apolinarego Wisłockiego w dniu 20 kwietnia 1876 r. do l. 6457, pozew wekslowy o zapłacenie sumy 127 złr. 73 kr. w. a. z pn., w skutek czego dla niewiadomej z miejsca pobytu Józefy Wisłockiej adw. Dr. Tokarza z substytucyą adw. Dr. Psarskiego kuratorem ustanowiono i termin do ustnej rozprawy według prawa wekslowego na dzień 1 czerwca 1876 r. godzinę 10 rano wyznaczono.

Poleca się więc Józefie Wisłockiej, by ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzieliła lub innego zastępcę sobie obrała i o tem sądowi doniosła, lub też przy powyższym terminie osobiście stanęła, w przeciwnym bowiem razie wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisać by musiała.

Tarnów dnia 27 kwietnia 1876.

(2179 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1359. Dnia 30 czerwca 1876 r. o godzinie 10 z rana, z prawnym skutkiem trzeciego terminu, odbędzie się w tutejszym Sądzie publiczna sprzedaż realności Jana Chudego własnej, w Kupnowicach pod Nr. kons. 76/30 położonej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego, celem pokrycia 250 złr. a. w. z pn.

Za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa, to jest kwota 500 złr., zaś wadium wynosi 50 złr. a. w.

Bliższe warunki licytacyjne interesowany przejrzeć może w tusądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego

Rudki dnia 31 marca 1876.

(2244) **Obwieszczenie.**

L. 6110. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż firma handlowa: „Wincenty Praczyński kupiec w Przemyślu" z rejestru handlowego wykreśloną została.

Przemyśl dnia 10 maja 1876.

(2247) **Edykt.**

L. 16527. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie wiadomo czyni, że konkurs do majątku Aschera Jonasa, uchwałą z dnia 19 grudnia 1871 r., l. 18513 i 18527 otworzony zniesiony został.

Stanisławów dnia 31 grudnia 1875.

(2237) **Ogłoszenie.**

L. 10/k. h. C. k. Komisya hipoteczna przy c. k. Sądzie powiatowym w Wadowicach zawiadamia, iż arkusze posiadania wraz z prostowanemi spisami posiadłości i z kopiami map katastralnych, tudzież protokoły dochodzeń odnoszące się do założenia ksiąg gruntowych dla gmin katastralnych: Zawadka, Gorzeń (dolny i górny), Witanowice i Zygodowice od 20 do 31 maja 1876 r. w gmachu sądowym w Wadowicach złożone będą do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania mogą być wnoszone ustnie lub pisemnie u kierującego dochodzeniem w terminie powyższym.

Wadowice dnia 15 maja 1876.

(2142 1—3) **Edykt.**

L. 4137. Samborski c. k. Sąd obwodowy ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie 1) pretensyi p. Alfreda Hausnera w kwocie 20500 złr. z 5% odsetkami, od 28 lutego 1868 r. bieżącemi i kosztami sądowemi i egzekucyjnemi w kwotach 13 złr. 12 ct., 9 złr. 53 ct., 15 złr. 52 ct., i 58 złr. 62 ct. w. a., 2) na zaspokojenie pretensyi galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, wynoszącej 418 złr. w. a. tytułem zaległej raty z pożyczki 5000 złr. m. k., z prowizyą zwłoki od pojedyńczych przypadłych rat w równej kwocie 95 zł., od dnia 1go stycznia 1874 r. zalegających, za każdą pojedyńczą zapadłą ratę od dnia przypadłości aż do dnia uiszczenia po 6 %, wraz z nadzwyczajnym odsetkiem po 2%, w myśl §. 65 statutów Towarzystwa, i obowiązań dłużnika skryptem dłużnym objętych, uchwały dyrekcyi z dnia 7 sierpnia 1866 r. do liczby 2071 postanowionym, dalej 3) na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. Banku narodowego we Wiedniu w kwocie 14575 złr. 67 ct. z odsetkami po 6% od 18 czerwca 1874 r., odsetkami zwłoki po 6% od pojedyńczych rat procentowych od dnia przypadłości licząc i kosztami sądowemi i egzekucyjnemi w kwotach 39 złr. 71 ct. i 77 złr. 95 ct., wreszcie 4) na zaspokojenie pretensyi J. Ekscel. Dr. Floryana Ziemiałkowskiego w kwocie 14689 złr. 14 ct. z odsetkami po 5% od d. 1 stycznia 1866 i kosztami egzekucyjnemi w kwotach 33 złr. 38 ct. i 793 złr. 72 ct. w. a., gdy rozpisana uchwałą tutejszą z dnia 28 września 1875 r. l. 13848 licytacya dóbr Korczyna i Kruszelnicy, orzeczeniem wys. c. k. Sądu krajowego wyższego we Lwowie z dnia 22 lutego 1876 l. 658 zniesioną została, przedsięweźmie egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę dóbr Kruszelnicy w galicyjskiej Tabuli krajowej Dom. 42, pag 67 zapisanych, dłużnika p. Franciszka Smolki własnych, w starostwie Stryjskiem położonych i powyższym pretensyom za hipotekę służących, w trzech terminach na dniu 17 sierpnia 1876, 14 września i 12 października 1876 r., każdego razu o godzinie 10 rano.

Ceną wywołania jest kwota 259.194 złr. 47 w. a., niżej której dobra te przy powyższych terminach sprzedane nie będą. Gdyby jednak w powyższych trzech terminach sprzedaż nie nastąpiła, wyznacza się do ułożenia warunków kupno ułatwiających, termin na dzień 13 października 1876 r. o godzinie 10 rano, wzywając dłużnika i wierzycieli hipotecznych z tem, że niestający jako do większości głosów przystępujący uważani będą.

Wadyum wynosi kwotę 25900 złr. w. a. w gotówce lub książeczkach gal. kasy oszczędności, gal. obligacyach indemnizacyjnych, listach zastawnych gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, lub też austr. Banku narodowego, podług ostatniego kursu tychże.

Resztę warunków licytacyi, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć lub w odpisie podnieść w registraturze tegoż Sądu.

Dla wierzycieli hipotecznych, a to: mieszkającego za granicą państwa Ignacego Chądzyńskiego, i tych, którzyby po dniu 13 listopada 1875 r. prawo hipoteki uzyskali lub którymby uchwała licytacyjna lub którakolwiek późniejsza wcześnie lub też wcale nie mogła być doręczoną, ustanowiono kuratorem p. adw. Dra. Wołosiańskiego, a zastępcą p. adwokata Dra. Budzynowskiego.

Sambor, 21 marca 1876 r.

(2224 2—3) **Edykt**

L. 6371. W Imieniu c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie, ogłasza c. k. Sąd powiatowy w Podgórzu drugim edyktem, że przy c. k. Sądzie powiatowym w Podgórzu w nowo dla realności pod N. 222 w Podgórzu w pierwszym edykcie z dnia 28 sierpnia 1873 r. l. 2643 wedle granic bliżej opisanej, utworzonem ciele gruntowem najprzód Piotr Siekierzyński i Walenty Emilewicz, zaś po nich Dawid i Jetty Weinbaumowie za właścicieli tejże realności zaintabulowani zostali, i że się więc wzywa wszystkich, którzyby przez istnienie, albo przez tabularny porządek któregoś wpisania w tym nowem ciele gruntowem w swojem prawie ukrzywdzeni się uważali, te swoje pretensye przy dołączeniu dotyczących dokumentów zgłosili w c. k. Sądzie powiatowym w Podgórzu aż do dnia 30 maja 1876 r., gdyż w razie przeciwnym ta intabulacya skutki tabularnej intabulacyi by osiągnęła; zarazem ogłasza sie że przywrócenie lub przedłużenie tego terminu edyktalnego miejsca nie ma.

Podgórze dnia 8 lutego 1875.

(2042 2—3) **Edykt.**

L. 2067. C. k. Sąd powiatowy m. d. S. II we Lwowie czyni wiadomo, że do spadku po ś. p. Józefie Staruszewskim na dniu 26 listopada 1804 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli zmarłym między innymi także Szymon Staruszewski z prawa powołanym został.

Gdy miejsce pobytu tegoż sądowi nie wiadome a zatem wzywa się spadkobiercę Szymona Staruszewskiego z tem, że gdyby w przeciągu roku od dnia niniejszego się nie zgłosił i oświadczenia do spadku po ś. p. Józefie Staruszewskim pozostałego nie wniósł rozprawa spadkowa z oświadczonymi spadkobiercami i tegoż kuratorem adw. Dr. Józefem Smolką przeprowadzoną zostanie.

Lwów dnia 29 marca 1876.

(2199 2—3) **Edykt.**

L. 4843. C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie, z miejsca pobytu niewiadomemu Meilechowi Friedler wiadomo czyni, że na żądanie Josla Halperna przeciw niemu nakaz zapłaty wekslem z daty 25 stycznia 1876 przyjętej sumy 300 zł. w. a. z pn. wydanym i ustanowionemu dla niego kuratorowi p. adwokatowi Dr. Bardachowi doręczonym został.

Stanisławów 3 maja 1876.

(2195 2—3) **Konkurs.**

L. 2198. Przy sądzie obwodowym Rzeszowskim opróżnioną została posada woźnego z roczną płacą 250 złr., dodatkiem aktywalnym 25% umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogącą posadę woźnego w myśl rozporządzenia ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 r. l. 98 d. p. p. ułożone wnosić należy w czterech tygodniach od dnia 20 maja 1876 r. do Prezydyum sądu obwodowego w Rzeszowie.

Prezydyum c. k. sądu krajowego wyższego.

Kraków dnia 11 maja 1876.

(2205 2—3) **Edykt.**

L. 3363. W dniach 8 czerwca 1876 r., 13 lipca 1876 i 3 sierpnia 1876 r. o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa licytacya realności pod l. 23 w Reichenbachu tabularną własność Christiana Link stanowiącej, celem zaspokojenia wierzytelności Leisera Weilera w kwocie 200 złr. w. a. z pn.

Cena wywołania 2600 złr. w. a., a wadyum 260 w. a. wynosi.

Realność ta dopiero na trzecim terminie niżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Bliższe warunki są do przejrzenia w Sądzie.

Z c. k. sądu powiatowego

Szczerzec dnia 9 października 1875.

(2146 2—3) **Edykt.**

L. 360. C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu wzywa z miejsca pobytu niewiadomego Piotra Hnatyszka, ażeby się do spadku zmarłego w Drohomyślu w dniu 19 lipca 1869 bez testamentu Dmytra Hnatyszak, w przeciągu jednego roku w tutejszym Sądzie zgłosił, gdyż inaczej rozprawa spadkowa z resztą spadkobierców i z kuratorem Michałem Bereziakiem przeprowadzoną będzie.

Krakowiec 5 marca 1876.

(2197 2—3) **Edykt.**

L. 10578. W sprawie Amalii Szpor o zaintabulowanie pożyczki w sumie 6000 złr. a. w. z pn. na rzecz c. k. uprzyw. gal. akc. banku hipotecznego we Lwowie wiszącej na realności pod l. 630 gm. V (438 dz. I) w Krakowie ustanawia c. k. sąd krajowy dla niewiadomych z nazwiska, charakteru, życia i miejsca pobytu interesentów z tytułu zamieszczenia przy intabulacyi proszącej Amalii Szpor w poz 9 haer. za właścicielkę realności pod l. 630 gm. V. (438 dz. I) w Krakowie, klausuli, iż Amalii Szpor za życia realności pod utratą własności sprzedać, darować ani w żaden inny sposób pozbyć nie wolno, kuratorem adwokata Dra Rydzowskiego z substytucyą adw. Dra Lisowskiego i tymże strzeżenie praw wymienionych interesentów polecił zarazem jednak żądanej intabulacyi pożyczki w sumie 6000 złr. w. a na podstawie skryptu z daty: Kraków 26 kwietnia 1876 przez Amalię Szpor zeznanego dozwolił. O tej uchwale c. k. Sądu krajowego w Krakowie z dnia 5 maja 1876 l. 10578 zostają wyszczególnieni powyżej interesenci niniejszym edyktem zawiadomieni.

Kraków 5 maja 1876.

(2243 2—3) **Edykt**

L. 13418. Dnia 22 czerwca, 20 lipca i 24 sierpnia 1876 r. godzinie 10tej rano, odbędzie się w tutejszym Sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 40 w Łanowicach powiatu Samborskiego, ciała tabularnego nie stanowiącej, do nieobjętej masy po Jędrzeju Chodaku należące, na rzecz Gittli Bachman o 105 zł. w. a. zpn.

Cena wywołania wynosi 860 zł. wadyum 38 zł. w. a.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim i niżej takowej będzie sprzedaną.

Resztę warunków wolno w tutejszym sądzie przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy miejsko del.

Sambor 25 lutego 1876.

(2158 2—3) **Edykt.**

L. 2355. Uchwałą c. k. Sądu krajowego we Lwowie z dnia 21 kwietnia 1876 l. 21623 uznano za marnotrawcę gospodarza z Czyszek Tomasza Skotnianego w skutek czego Sąd tutejszy ustanawia temuż kuratora w osobie Jana Lyps, i to do publicznej wiadomości podaje.

C. k. Sąd powiatowy

Winniki dnia 26 kwietnia 1876.

(2234 2—3) **Obwieszczenie.**

L 3497. Tegoroczne ustne egzamina dojrzałości w szkołach średnich rozpoczną się:

1) W gimnazyum w Brzeżanach dnia 15 lipca.

2) W gimnazyum realnem w Drohobyczu dnia 30 czerwca.

3) W szkole realnej w Jarosławiu dnia 19 czerwca.

4) W gimnazyum w Jaśle d. 10 lipca.

5) W gimnazyum realnem w Kołomyi dnia 10 lipca.

6) W gimnazyum Św. Anny w Krakowie dnia 7 czerwca.

7) W gimnazyum Św. Jacka w Krakowie dnia 19 czerwca

8) W szkole realnej w Krakowie dnia 7 czerwca.

9) W gimnazyum akademickiem we Lwowie dnia 3 lipca.

10) W gimnazyum II. we Lwowie dnia 15 lipca.

11) W gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie dnia 12 czerwca

12) W szkole realnej we Lwowie dnia 26 czerwca.

13) W gimnazyum w Nowym Sączu dnia 5 lipca

14) W gimnazyum w Przemyślu dnia 24 lipca.

15) W gimnazyum w Rzeszowie dnia 17 czerwca.

16) W gimnazyum w Samborze dnia 26 czerwca.

17) W gimnazyum w Stanisławowie dnia 31 lipca.

18) W gimnazyum w Tarnopolu dnia 27 czerwca.

19) W gimnazyum w Tarnowie dnia 9 czerwca.

20) W gimnazyum realnem w Wadowicach dnia 27 czerwca.

Z Rady szkolnej krajowej

We Lwowie dnia 6 maja 1876.

(2140 2—3) **Edykt.**

L. 4221. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że po bezskutecznie upłynionych dwukrotnych terminach do licytacyi dóbr Żerniczka niżna zapisanych w galic. Tabuli krajowej wedle dom. 281. pag. 359. n. haer. 33 dawniej p. Zygmunta Aleksandra Kriegshabera a obecnie p. Romualda Samuela własnych, który jako dłużnik realny c. k uprz. powszechnemu austryackiemu zakładowi kredytowemu ziemskiemu z hipoteki tych dóbr jest odpowiedzialny, w skutek protokolarnej prośby zastępcy powyższego zakładu adw. dra Łobaczewskiego z dnia 16 marca 1876 l. 4221 w celu zaspokojenia należytości c. k. uprzyw. powszechnego austryackiego zakładu kredytowego ziemskiego w Wiedniu, w kwocie 14868 zł. 85 ct. z pn rozpisuje się trzeci termin do licytacyi tych dóbr na dzień 19 czerwca 1876 o godzinie 10 rano.

Przy tym terminie będą dobra Żerniczka nizna za jakąkolwiekbądź cenę kupna, jednakowoż nie niższą jak 18500 złr. w. a. sprzedane, jako cenę wywołania ustanawia się wartość podług statutów c. k. uprz. austr. zakładu kredytowego ziemskiego na 31000 zł. w. a. oznaczona.

Przed rozpoczęciem licytacyi ma każdy chęć kupienia mający z wyjątkiem tych wierzycieli hipotecznych, których wierzytelności pierwszą połową ceny wywołania pokryte są.

Wadyum w ilości 10% ceny wywołania w gotówce lub papierach państwowych lub też w listach zastawnych c. k. uprzyw austr zakładu kredytowego ziemskiego, albo gal. Banku hypotecznego, albo w obligacyach indemnizacyjnych, podług ostatniego kursu urzędownie ogłoszonego, do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

O czem się obie strony i wierzycieli hypotecznych z tem dołożeniem zawiadamia że dla wszystkich wierzycieli hipotecznych. którymby uchwała z dnia dzisiejszego do l. 4221 rozpisanie licytacyi dozwalająca z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła. lub którzyby po dniu 26 październi ka 1875 hipotekę na pomienionych dobrach nabyli, równocześnie kuratorem adwokata krajowego dra Łużeckiego z zastępstwem adwokata dra Mendrochowicza ustanowionym zostaje, nareszcie ze bliższe warunki licytacyjne jakoteż ekstrakt tabularny w tut. sądowej registraturze przejrzane być mogą.

Przemyśl 19 kwietnia 1876.

Doniesienia prywatne.

(2257)

ВИДѢЛЪ „Академического Кружка“

взиваэ въ мысль арт. 15 статутôвъ, слюдуючихъ господинôвъ, до сплати довгу разъ зъ öтсотками належачими ся пôсля статутôвъ, котрый затягнули зъ касы общества:

Зъ року 187¹/₂

Назара Михаила техника	до сплаты	1	зол.	64	кр.
Нановского Ивана техн.	„ „	7	„	—	„
Кубіовича Ивана проф. гимн.	до сплаты	3	„	48	„
Насловского Юліяна урядника	„ „	7	„	50	„

Зъ року 187²/₃:

Фальбійчука Василя правника	до сплаты	13	зол.	65	кр.
Стеблецкого Эрофтея правн.	„ „	7	„	—	„
Полянского Максима правника	„ „	8	„	68	„
Кордасевича Емилья укôнч. фильософа		9	„	90	„
Гулку Иларія правника	„ „	7	„	25	„
Вронка Василя техника	„ „	14	„	10	„
Сольвицкого Александра	„ „	14	„	10	„

Зъ року 187³/₄:

Климка Андрія	до сплаты	6	зол.	20	кр.
Грицака Симеона техника	„ „	6	„	90	„
Криницкого Володимира правника	„	6	„	50	„
Топольницкого Клима	„ „	12	„	—	„
Гумецкого Ивана фильософа	„ „	23	„	—	„
Яцишиного Стефана техника	„ „	6	„	65	„
Ланицкого Осипа техника	„ „	13	„	10	„
Яримовича Ивана	„ „	13	„	—	„
Даниловича Михаила правника	„ „	10	„	34	„
Дзеровича Виктора правника	„ „	7	„	76	„
Погорецкого Ивана	„ „	7	„	18	„
Барановского Симеона	„ „	12	„	30	„
Кульчицкого Петра укôнч. фильософа		7	„	30	„
Турчинского Теодора правника	„ „	3	„	6	„
Филиповского Апол. богослова	„	6	„	30	„
Глинского Ивана техника	„ „	12	„	—	„

☞ Речинець 14 день; съ незаплативжими въ тôмъ предписанôмъ речинци, удасть ся Выдѣлъ „Акад. Кружка“ на дорогу судову.

Львôвъ дня 19 мая 1876.

Ôтъ Видѣла

„Академического Кружка.“

(1383 5—10)

Najdawniejszy

Handel płócien

i

bielizny stołowej

Fryderyka Schubutha i Syna

we Lwowie, Rynek l. 45.

poleca

po bardzo tanich cenach:

⁴/₄	30 łok. płótno górskie	od złr.	8.50—11.50
⁴/₄	38 „ „ rumbur.	„ „	10 — 25
⁴/₄	38 „ Creas . . .	„ „	13 — 30
⁹/₈	30 „ płótno rumbur.	„ „	16 — 45
⁹/₈	50 „ weba holender.	„ „	18 — 150
⁹/₈	54 „ „ szwajcar.	„ „	24 — 125
⁹/₈	50 „ „ irlandzka	„ „	28 — 95
⁷/₈	1 tuzin ręczników .	„ „	5 — 20
³/₄	1 „ chustek do nosa	„ „	2.40—20
⁸/₄	19 łok. wied. płótn. na prześcieradła bez szwu	od złr.	16 — 40
	1 garnitur stołowej bielizny na 6 osób . . .	od złr.	5.50—35
	1 garnitur stołowej bielizny na 12 osób . . .	od złr.	8 — 60

jakoteż na 18 i 24 osób.

Serwety i serwetki deserowe,

Pończochy i skarpetki

prawdziwe saskie, niciane i bawełniane.

Pika i Ryps biały.

Najtańszy materyał na

KALISONY MĘSKIE „CALICOT“

bawełniane, włoskie, płótno sztuka 30 łokci wied. (10 par kalisonów) złr. 8.50.

Koszule męskie.

płócienne po zł. 2.80, 3.50, 4 itd., szirtingowe najlepsze po zł. 2.70 i 2.80, szirtingowe z płóciennemi przodami po zł. 3.20 i 3.50, szirtingowe kolorowe, najlepsze po zł. 2.50, „Oxfort“ najlepsze po zł. 2.60

Kalisony męskie

płócienne po zł. 1.20, 1.55, 1.80 i 2 zł. „Calicot“ po zł. 1.40.

KOSZULE DAMSKIE, dzienne

z płótna rumburskiego po zł. 2.80, z szirtingu najlepszego po zł. 2.40, (bluzy i rękawki obszyte płóciennemi ząbkami).

FIRANKI

trou-trou i muszlinowe,

oddzielne okno po zł. 4.70, 5,40, 7, 8, 9 i wyżej.

Największy skład

PERKALÓW i SZIRTINGÓW

białych i kolorowych

łokieć po 16, 18, 20, 26, 30, i 33 ct.

DESZCZOCHRONY

bawełniane po 1 zł. 80 ct.

wełniane „ 2 „ 40 „

jedwabne „ 4 „ 80 „

Cenniki szczegółowe rozsyła się franco.

L. 280. (2251 2—2)

Obwieszczenie.

Niniejszem z magistratu miasta Muszyny ogłasza się publicznie, że na dniu **24 maja 1876 r. odbędzie się trzecia i ostatnia licytacya**, na wydzierżawienie propinacyi miejskiej na czas od 1 stycznia 1876 r. do końca grudnia 1881 r.

Muszyna, dnia 14 maja 1876 r.

(2248 2—6)

Ogrodnik

uzdolniony i przez dłuższą praktykę w swym zawodzie wykształcony, zaopatrzony świadectwami, poszukuje obowiązku. Czas służby kończy się mu z dniem 9 czerwca 1876 roku.

Bliższych szczegółów udziela ***Wojciech Domański***, **Więckowice**, ost. poczta **Krukienice**.

184/I. N. (2170 1—3)

Konkurs

na posadę c. k. Notaryusza w Liszkach.

C. k. Izba Notaryalna w Krakowie celem obsadzenia opróżnionej posady c. k. notaryusza z siedzibą w Liszkach, rozpisuje niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę, podania swe w czterech tygodniach licząc, od ostatniego obwieszczenia w urzędowej gazecie Lwowskiej w sposób § 11 ust. not. określony, do tutejszej c. k. Izby Notaryalnej wnieść winni.

Z c. k. Izby Notaryalnej

Kraków dnia 11 maja 18765.

Nakładem wydawnictwa

„Gazety Lwowskiej“

☞ opuściło prasę dzieło ☜

Olej i wosk ziemny

w Galicyi

przez Edwarda Windakiewicza

c. k. radcę górniczego

i jest do nabycia w Administracyi

„Gazety Lwowskiej“

po cenie 2 zł. w. a.

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic.

akcyjnego Banku Hipotecznego

kupuje i sprzedaje

wszystkie efekta i monety

pod warunkami najprzystępniejszemi.

6% LISTY HYPOTECZNE,

które według prawa z dnia 1. Lipca 1868 (Dz. p P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17. Grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych, pupilarnych, kaucyj małżeńskich wojskowych, na kaucye i wadya, — ☞ są w tymże Kantorze do nabycia. ☜

☞ ***Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym, bez doliczenia prowizyi.*** ☜ (1484 21—?)

(2240 2—2)

DYREKCYA

Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie

podaje dodatkowo do publicznej wiadomości Szanownych Członków, że

Szanowny Zarząd kolei Łupkowskiej

zezwolił na zniżenie ceny przejazdu, a mianowicie II. klasą za biletem trzeciej klasy, zaś III klasą za opłatą połowy biletu drugiej klasy do Krakowa i z powrotem na czas od 22 maja do 4 czerwca b. r.

dla udających się na tegoroczne Zgromadzenie Ogólne Członków Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń, którzy się wykażą kartą wstępu i kartą legitymacyjną.

Kraków, dnia 17 maja 1876.

Puritas

(Mleko odmładzające włosy).

„**Puritas“ nie jest żadną farbą na włosy**, tylko płynem do mleka podobnym, który posiada tę cudowną własność, **że siwe włosy odmładnia**, to jest w krótce i to **najdalej w przeciągu 14 dni** takową im barwę przywrócić może, jaką początkowo miały.

„**Puritas**“ nie zawiera w sobie żadnych pierwiastków farby. Można włosy podług upodobania wodą zmywać, na biało powleczonych poduszkach spać i łaźnię parową używać, i ani śladu farby się nie spostrzeże, ponieważ

☞ **„PURITAS“** ☜

☞ **nie farbuje, tylko odmładnia** ☜

☞ tak **najbujniejsze włosy kobiece**, jakoteż **włosy** i **brody u mężczyzn.** ☜

Flaszka „PURITAS“ kosztuje **2** guldeny (przy przesyłce 20 centów za opakowanie) i jest do nabycia za zaliczeniem pocztowem

u producentów: OTTO FRA Z & Comp. we Wiedniu,

Mariahilferstrasse Nr. 38.

SKŁADY: **We Lwowie:** w aptece „pod srebrnym orłem“ **Zygmunta Ruckera**, i **Ludwika Janowskiego**, fryzyera; **w Krakowie** u **Konstantego Wiszniewskiego**, aptekarza; **w Tarnopolu** w aptece u Fr. Jamrógiewicza; **w Tarnowie** u M. Głodzińskiego; **w Stryju** w aptece W. Drągowskiego; **w Kołomyi** u kupca K. Laden; **w Stanisławowie** u aptekarzów Ferdynanda Stechera i Albina Amirowicza **Czerniowcach** w c. k. aptece obwodowej w rynku; **w Sadagórze** u D. Kubinowicza.

☞ **Przestrzega się przed fałszowaniem i naśladowaniem.** P. T. Kupujących uprasza się, by zechcieli zwrócić uwagę na naszą firmę znajdującą się na spodzie i zwierzchu każdej flaszki, ponieważ pod nazwą **„Haarverjüngungsmilch“** także naśladowany towar sprzedawany bywa.

(1135 20—26)

L. 232. (2227 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

W powiecie Skałackim jest kilka posad **pisarzy gminnych** z roczną płacą od 250 do 300 złr. do obsadzenia.

Ubiegający się o te posady, zechcą świadectwa odpowiedniego uzdolnienia, przesłać Wydziałowi powiatowemu najpóźniej do końca maja 1876 r.

Skałat, dnia 14 maja 1876 r.

Z drukarni E. Winiarza we Lwowie.